

Ariadna Bosch Alcolea
Marina Carbonell Farré
Faustine Delarbre
Silvia Domingo Curto
Clara Fornalés Pallàs

CASOS DE NEGLIGÈNCIA EN CLÍNICA VETERINÀRIA

Ètica i legislació : Treball de curs

Universitat Autònoma de Barcelona

2014-2015

Índex

1. Introducció:

1.1 Definicions i conceptes

2. Figures implicades en cas de denúncia i vies de tramitació de les denúncies:

2.1 Figures implicades en cas de denuncia d'una negligència veterinària

2.2 Figures implicades en cas de denúncia i vies de tramitació de les denúncies

3. Responsabilitats derivades de la pràctica veterinària:

3.1 Responsabilitat civil derivada de la pràctica veterinària a les clíniques veterinàries

4. Fases de resolució d'una demanda de responsabilitat civil per via judicial.

5. Peritatge veterinari.

6. Exemple de dos casos i el seu anàlisi.

6.1. CAS 1 : Cavall. Mal praxis (no revisió de l'animal) (Impugnat)

6.2. CAS 2 : Resultat de la mort d'un gos amb obstrucció urinària (Desestimat)

7. Resultats obtinguts sobre les enquestes:

7.1. En veterinaris.

7.2. En clients.

8. Conclusió.

9. Bibliografia.

Annexes.

Declarem que les 5 participants d'aquest treball: Ariadna Bosch Alcolea, Marina Carbonell Farré, Faustine Delarbre, Silvia Domingo Curto i Clara Fornalés Pallàs hem col·laborat a parts iguals durant la realització d'aquest treball.

Resum de treball

La legislació forma una part important de la medicina veterinària, freqüentment els veterinaris es confronten a problemes ètics, legals o a denúncies per part dels seus clients. Nosaltres hem decidit centrar-nos en les negligències veterinaris perquè és un problema en el qual ens podem trobar durant el nostre exercici professional i, a més cada vegada hi ha més denúncies a les clíniques d'animals de companya ja que la gent inverteix molt diners i espera bons resultats.

Per negligència veterinària s'entén que és el greuge que afecta la integritat del pacient/client, el qual pateix uns danys a conseqüència de la infracció comesa pel veterinari, que no ha complert les seves obligacions. Els animals són responsabilitat del veterinari, i si com a conseqüència d'una mala praxis l'animal pateix un dany es pot parlar de negligència. Això fa referència a la responsabilitat civil del veterinari.

En el cas de negligències es pot recórrer a la justícia amb una denúncia. Hi ha diferents figures implicades en aquests temes legals en el cas de denúncia: el veterinari, el client, l'animal, les associacions de consumidors, el jutge, els advocats respectius, el Col·legi de Veterinaris i el pèrit veterinari.

El pèrit veterinari és un veterinari que s'encarrega d'aclarir els punts científics en una denúncia. La seva funció és la d'il·lustrar al jutge sobre la *lex artis ad hoc*, donat que no posseeix coneixements i perícia especialitzats en l'àmbit de la veterinària. No obstant, no pot tenir cap relació personal amb el jutge, el denunciat o el denunciant.

Les vies de tramitació d'una denúncia són complexes i s'han de seguir diferents fases abans d'arribar a la resolució judicial final.

Més endavant, s'analitzen dos casos de negligència veterinària, una amb la resolució a favor del demandant i l'altre a favor del veterinari, que seria el demandat. En aquest apartat s'ha fet una revisió de la legislació adient que es van utilitzar aquests casos, com seria el Codi Civil i la Llei d'Enjudiciament Civil (LEC).

Finalment, s'han realitzat una sèrie d'enquestes tant per saber quina és l'opinió dels clients com la dels veterinaris sobre aquest tema. Els resultats han estat força diferents per les dues bandes. Per un costat, s'ha vist que els veterinaris estan bastant ben informats i la majoria es protegeix amb documents firmats pels propietaris. Per la banda dels propietaris, la gran majoria d'aquests entén bastant bé el significat de negligència veterinària, però tot i que molts van sempre al mateix centre, aquests no hi tenen necessàriament plena confiança. Pel que fa a les denúncies sembla ser que no tots estan d'acord i, encara que el percentatge és bastant elevat, no tots els clients presentarien denúncies.

Com a opinió personal, aquest treball ens ha donat una idea més clara del que és una negligència veterinària, de com presentar una denúncia, de quines són les figures implicades i les vies de tramitació. Els casos reals elegits permeten aclarir encara més tot el procés de denúncia en el cas de negligència veterinària. I, les enquestes ens donen una visió global de la opinió d'ambdues bandes, dels veterinaris i dels clients.

1. Introducció

A menys d'un any d'acabar el Grau en Veterinària i introduir-nos en el món laboral ens hem adonat que hi ha un infinit de situacions que podrien donar lloc a denúncies per part del client al·legant una negligència en la nostra actuació mèdica.

Actualment s'estan presentant cada vegada més reclamacions contra veterinaris, i més en el cas de la clínica de petits animals. Els propietaris no accepten que la mort del seu animal s'hagi produït per un cas fortuït, sense responsabilitat del veterinari que hi ha intervingut.

Per tant, creiem necessari conèixer quins són els nostres drets i a la vegada les nostres obligacions, i sobretot saber actuar davant situacions que ens puguin suposar una responsabilitat penal o civil.

1.1. Definicions de conceptes

- **NEGLIGÈNCIA:** (*Segons el Diccionari de la llengua català*) Acció de negligir. Negligir: deixar (algú o alguna cosa) sense tenir-ne cura, descuidar.
Aplicant aquesta definició al camp de la veterinària podem dir que una negligència seria el greuge que afecta la integritat del pacient/client, el qual pateix uns danys a conseqüència de la infracció comesa pel veterinari, que no ha complert les seves obligacions.
- **MALA PRAXIS:** entenem per mala praxis la situació en que un veterinari danya el seu pacient a causa d'una aptitud negligent o per falta d'habilitats.
- **IMPRUDÈNCIA PROFESSIONAL:** es refereix a qualsevol professional que per la seva actuació imprudent, derivada de la seva ineptitud, negligència, excés de confiança o de qualsevol altra causa similar, ocasioni un dany a tercers, que es pot sancionar penal o civilment.
- **COMPORTAMENT NO ÈTIC:** actuació que no segueix les normes de comportament establertes en el codi per l'exercici de la professió veterinària.
- **RESPONSABILITAT VETERINÀRIA:** la responsabilitat veterinària neix en funció de com s'hagi aplicat la ciència en la prevenció i cura dels animals que s'hagi atès.
Els animals seran doncs part de l'objecte de la seva activitat i la font de la seva responsabilitat. Entre el veterinari i el client s'estableix, implícitament, un contracte.
- **RESPONSABILITAT PENAL:** és la conseqüència jurídica quan existeix una violació de la llei. Realitzada per un subjecte que fa actes previstos com il·lícits, lesionant o posant en perill un bé material o la integritat física de les persones. La responsabilitat penal la imposa l'Estat, i consisteix en una pena que busca castigar el delinqüent i intentar la seva reinserció per evitar que torni a delinquir.
- **RESPONSABILITAT CIVIL:** incórrer en la responsabilitat civil és més fàcil, ja que es basa en no complir el contracte "mercantil" que hi ha entre el client i el veterinari.
El contracte més habitual que s'estableix amb el client és el d'arrendament de serveis, pel que el veterinari, a canvi d'un preu, s'obliga a posar en pràctica els seus coneixements.
Aquest tipus de contracte no tindrà en compte els resultats, que en aquests cas seria el guariment de l'animal, sinó el fet que el veterinari faci tot el que pugui per aconseguir la consecució de l'objecte contractual.

2. Figures implicades en cas de denúncia i vies de tramitació de les denúncies

2.1. Les figures implicades en cas de denuncia d'una negligència veterinària són:

- **ANIMAL :** es tractarà sobretot de petits animals i de cavalls ja que, en els últims anys i de manera molt important, han adquirit un gran valor sentimental i més a més ha augmentat la inversió en races poc comunes d'alt valor econòmic.
A causa d'aquests dos fets l'amo estarà disposat a assumir les despeses i el temps necessari per defensar els seus drets.

En canvi trobarem molt poc aquesta situació en zones rurals, ja que el valor que es té dels animals és mínim.

- **CLIENT:** normalment serà un client que és molt exigent, que desconeix, en molts casos, quins són els drets i les obligacions dels veterinaris i que possiblement no té relació amb el món mèdic de manera que li sigui més difícil acceptar qualsevol dany causat de manera fortuïta.
En tot cas també es podria tractar d'un client prou coneixedor de les lleis, de manera que sàpiga quan s'està faltant als seus drets o bé, si ja s'ha comès possible negligència, conegui en què es pot basar per defensar el seu cas (per exemple si no li han fet signar els documents de consentiment).
- **VETERINARI:** podria tractar-se de qualsevol veterinari ja que, tots en algun moment i per diferents circumstàncies poden incórrer en negligència o mala praxis.
També seria possible que es tractés d'un veterinari poc experimentat, o bé un molt eficient però que doni mal tracte als clients, actuant de manera poc educada, provocant que aquests estiguin més disposats a queixar-se.
En últim cas, trobaríem susceptible un veterinari que no segueix les normes exigides (signar els documents de consentiment).
- **PERIT:** el perit és la persona requerida quan un cas ha cursat penalment i, a causa de que té uns coneixements especialitzats, es demana la seva presència per explicar el cas amb bon criteri i claredat. No és necessari que conegui prèviament els fets, si no que sàpiga relatar-ho i interpretar-ho de forma correcta. Aquest no ha de tenir cap tipus de relació (de parentesc, laboral, amistosa, ...) amb cap de les parts implicades.
Es fa imprescindible la seva declaració per decidir si els punts susceptibles de ser declarats com punts de culpabilitat, ho són realment o pel contrari, tenen una justificació concreta.

2.2. Figures implicades en cas de denúncia i vies de tramitació de les denúncies

Un client descontent amb un servei obtingut per part d'un veterinari té diferents opcions a l'hora de fer una denúncia :

- **ASSOCIACIÓ DE CONSUMIDORS:** hi ha un inspector al que se li exposa el cas i aquest fa les investigacions i tràmits necessaris. Creiem que aquesta és una opció poc coneguda pels clients o potser que no la contemplin com a tal ja que el concepte de veterinari és més a prop del metge que del botiguer.
- **JUTJATS:** la denúncia pot ser realitzada directament als jutjats o bé per una altra via : Mossos d'esquadra, Guàrdia civil, ...la denúncia sempre acabarà als Jutjats. Un perit judicial analitzarà les condicions del cas i es procedirà a jutjar-ho.
- **COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS:** cada col·legi disposa d'un Comitè de Deontologia que estudiarà el cas i prendrà una solució. Els diferents passos que es segueixen són els següents.

3. Responsabilitats derivades de la pràctica veterinària

Els veterinaris estan subjectes a un règim de responsabilitats establert pel col·legi veterinari corresponent i determinats, originàriament, per l'Organització Col·legial Veterinària Espanyola. Aquestes responsabilitats estan reflectides als Estatuts dels Col·legis i són quatre: administrativa, penal, civil i disciplinària.

La **responsabilitat disciplinària** derivada del incompliment de les normes col·legials, principalment, les normes deontològiques, amb independència de qualsevol de les altres vies. Aquestes infraccions suposen una falta (segons la normativa infringida la falta serà més o menys greu) i poden anar acompanyades, si així es determina, d'una sanció econòmica i/o disciplinària.

Les altres responsabilitats segueixen 3 vies jurídiques diferents: **administrativa, penal i civil.**

La **via administrativa** s'encarrega de determinar les sancions administratives, ja sigui una multa o una inhabilitació, que seran imposts a aquells professionals veterinaris que vulnerin una normativa de l'administració, anomenades faltes. Els àmbits en els quals es poden originar aquestes faltes són:

- L'incompliment de la **normativa administrativa referent a sanitat o benestar animal** (existeixen diferents reglaments i decisions a nivell europeu, ordres i reials decrets publicats al B.O.E; normativa autonòmica/municipal, referents a la sanitat animal). Les sancions que s'imposen són més lleus que les establertes pel Codi penal, i consisteixen en multes, clausures o inhabilitacions, més o menys importants d'intencionalitat, gravetat del possible dany, etc. Es classifiquen com infraccions lleus, greus, molt greus.
- Incompliment derivat de la **relació que existeix entre l'Administració i el personal veterinari**.

La **responsabilitat penal** del veterinari és la obligació de respondre per les seves conductes delictives portades a terme durant l'exercici professional. La via penal determina les diferents sancions imposts: multa, inhabilitació per a l'exercici professional o pena privativa de llibertat, a aquells professionals que realitzin una conducta considerada delicte o falta pel Codi penal. Aquestes, són per exemple, les relacionades amb la protecció de la flora, fauna i animals domèstics o bé amb la salut pública, falsificació de documents, etc.

Per tal que s'origini aquesta responsabilitat, s'ha de demostrar que es produeixen els següents elements: tipicitat (correspondència entre l'acte penal i la conducta del professional), antijuridicitat (requereix una lesió o perill sense causa justa contra el interès jurídic) i culpabilitat (actitud conscient de voluntat: dol, culpa, intenció).

La **via civil** s'encarrega de tramitar les demandes derivades d'accions o omissions negligents derivades de la prestació de serveis veterinaris que provoquin danys o perjudicis sense caràcter delictiu, segons l'actual Codi penal, en matèria de: atenció a la salut animal (diagnòstic, tractaments efectuats, prescripció de medicaments, administració de vacunes, intervencions quirúrgiques, cures postoperatòries, entre d'altres), control epizootic, control de zoonosis, supervisió i inspecció sanitària o intervenció en processos productius o empreses agropecuàries.

3.1. Responsabilitat civil derivada de la pràctica veterinària a les clíniques veterinàries

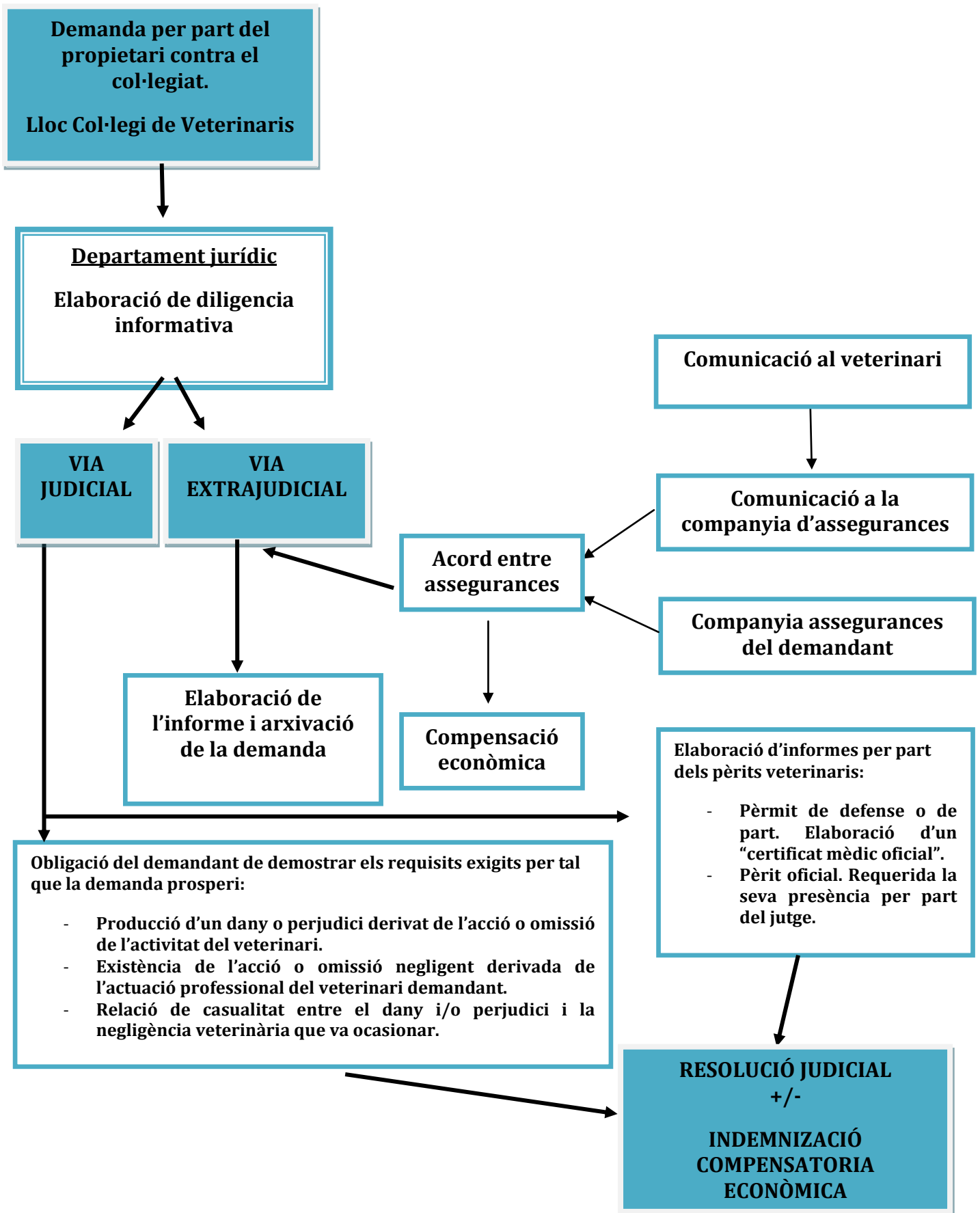
L'actuació negligent del veterinari clínic que generi danys i/o perjudicis pot derivar en una responsabilitat civil (coexistent o no amb altres responsabilitats com la penal o administrativa) sol·licitada a través d'una demanda per part dels propietaris de l'animal i fonamentada en la necessitat de reparar el perjudici causat. Per tant, com succeeix amb la resta de responsabilitats, s'establirà una sanció consistent en una indemnització compensatòria.

Les reclamacions dels propietaris d'un animal tractat pels veterinaris, poden realitzar-se per diferents vies, l'arbitratge, penal, judicial o la extrajudicial, aquesta darrera és la més freqüent actualment degut, entre d'altres, els costos generats del procés, etc. Que fan optar a l'advocat per la via extrajudicial per aconseguir un acord entre les dues parts.

Per tal que prosperi una acció de responsabilitat civil per la via judicial es necessari que el demandant provi, davant el Tribunal de justícia, tots els requisits exigits pels articles corresponents integrats al Codi Civil, que són:

- a) **Producció d'un any o perjudici derivat de l'acció o omissió en qüestió.**
- b) **Existència de l'acció o omissió negligent derivada de l'actuació professional del veterinari demandat.**
- c) **Relació de causalitat entre el dany i/o perjudici i la negligència veterinària que el va ocasionar.**

4. Fases de resolució d'una demanda de responsabilitat civil per via judicial

5. Peritatge Veterinari

L'actuació del pèrit veterinari compleix una funció transcendental als processos judicials. La seva funció és la d'il·lustrar al jutge sobre la *lex artis ad hoc*, donat que no posseeix coneixements i perícia especialitzats en l'àmbit de la veterinària. Aquest assessorament es dona a través de l'anomenada prova pericial, on quedaran testimoniades qüestions tals com l'estat, la intervenció o el tractament realitzat i el pronòstic de l'animal o la causa de la mort; qüestions només aclarides per un professional en la matèria, en aquest cas, en Medicina Veterinària. En funció del seu dictamen es procedirà a determinar la causa d'un dany, si és o no procedent una indemnització i en el cas de que ho sigui, fins on ha d'estendre's.

El jutge, de forma directa o a instància a part, és a dir, perquè una de les parts involucrades al procés ho veuen convenient per la defensa dels seus drets, poden requerir els serveis d'un professional per emetre la seva opinió en qualitat de pèrit. A més del document que porti al cas, també és important la ratificació judicial posterior del pèrit.

Els Col·legis Provincials de Veterinaris tenen el deure, en virtut de l'article 341 de la Llei 1/2000 d'Enjudiciament Civil, de confeccionar i gestionar una llista de col·legiats interessats a acollir-se a l'assistència pericial als tribunals de justícia. Quan es creu necessària la intervenció d'un pèrit, el jutge fa un requeriment al Col·legi de Veterinaris corresponent per a què aquest entregui o elabori la llista de pèrits per escollir-ne un. Normalment, es crida al primer de la llista, si aquest no pugués, al segon i, així, successivament. Per aquest propòsit, el jutge també pot optar per dirigir-se a una Facultat Veterinària o a un centre d'investigació especialitzat per peritatges.

Al Llibre II, Títol I, Secció 5a del dictamen de pèrits de la Llei 1/2000 d'Enjudiciament Civil, trobem l'article 340 on es fa menció de les condicions que han de complir els pèrits.

Aquells veterinaris que estiguin disposats a actuar de pèrits judicials, bé sigui perquè el jutge els designa o perquè els contracti a instància a part, han d'acomplir una sèrie de requisits on a més, l'especialitat i l'experiència són caràcters fonamentals:

- D'acord amb l'article 340 de la Llei d'Enjudiciament Civil, han d'estar en possessió del títol acadèmic i oficial.
- Han d'estar col·legiats. A la pràctica, generalment, el peritatge el duu a terme un professor universitari o un investigador especialitzat. En aquests casos, i donada la seva patent acreditació per emetre un dictamen, no resulta imprescindible la col·legiació.

Per poder valorar els fets i les circumstàncies que siguin rellevants, cal que el veterinari posseeixi, a més de la formació adient, una sèrie de coneixements científics, però a més a més, és imprescindible que el pèrit tingui coneixements relatius a altres àmbits:

- Coneixement precís dels aspectes deontològics de l'exercici professional veterinari.
- Coneixements bàsics dels aspectes legals per a poder elaborar l'informe amb una base suficient per tal que el jutge pugui adoptar una decisió.

Un cop assignat el cas, el pèrit haurà de jurar que serà objectiu quan emeti l'informe i que haurà de respondre a les preguntes en virtut del mateix. L'emissió del dictamen ha de fer-se per escrit fent constar l'animal a examen, les proves que se li han practicat i les conclusions que s'han tret. A més de l'informe, s'hauran d'aportar els documents, instruments o materials idonis per tal d'exposar el paper de pèrit sobre allò que hagi estat objecte de peritatge.

Pel que fa als honoraris, si el pèrit ha estat contractat per una de les parts, serà aquesta qui li pagui allò que s'hagi acordat. El veterinari podrà establir els honoraris en funció de la seva actuació i de la rellevància de la seva intervenció. Fins i tot, pot sol·licitar una provisió de fons abans de redactar l'informe. Com a referència per establir la quantitat, haurà d'ajustar-se als honoraris orientatius que estableix el Col·legi Oficial de Veterinaris (COV) corresponent, si no fos així, poden considerar-se excessius i ser sotmesos a l'arbitratge del COV o impugnar-se de conformitat amb la llei d'Enjudiciament Civil.

El temps d'intervenció d'un pèrit poden ser molt breus en funció de les exigències de l'autoritat, però poden trobar-se obstacles per un dictamen ràpid quan es tracti d'espècies poc comuns.

Un cop finalitzada la intervenció de pèrit, aquest haurà de redactar un document de peritatge on es recullin els resultats de les comprovacions pericials realitzades i, a més, les dades necessàries per la valoració dels danys. També formaran part del mateix, qualsevol suport (fotogràfic, vídeo o altres) que permeti una millor informació i documentació del sinistre.

Per norma general, el dictamen que s'entrega satisfà les necessitats del Ministeri Públic, però de totes maneres, hi ha vegades que les condicions han estat tant adverses o limitades que s'elaboren informes que només permeten deixar constància de que el pèrit ha intervingut al cas.

En quant a l'actuació dels pèrits privats en els animals de companyia no hi ha una única legislació que inclogui tots els procediments que ha de seguir un pèrit, sinó que aquest s'ha de basar en les diferents lleis que afecten a l'elaboració de les assegurances:

- Llei 30/1995 d'ordenació d'Assegurances Privades.
- Llei 50/1980 del contracte d'assegurances.
- Llei 50/1999 d'Animals Potencialment Perillosos (Assegurances de responsabilitat civil).
- Article 1945 del Codi Civil: Vicis redhibitoris (Valoració de danys en animals)

Sempre tenint present les condicions generals que inclogui la pòlissa en cada companyia.

NEGLIGÈNCIA VETERINÀRIA

Dins del camp d'animals de companyia, el més comú és necessitar un pèrit veterinari en cas de negligència. Per establir si s'ha donat o no negligència, s'han d'analitzar i considerar els següents aspectes:

- La normativa estatutària i deontologia del Col·legi que estableixen una sèrie d'obligacions i deures per assegurar una adequada pràctica de la professió.
- La *lex artis*: hem de recordar que la responsabilitat imputable al veterinari es basa en una actuació que no es va realitzar conforme a les regles de la tècnica d'actuació de la professió, és a dir, a la *lex artis* veterinària.
- Nivell de diligència exigible: no se li imposa al veterinari el deure més alt possible, sinó que s'atendrà al del professional mig com a referència per analitzar i qualificar la seva actuació.
- Ha de tenir-se en compte que l'obligació del veterinari no és una obligació de resultat, sinó una obligació de mitjans, ja que no està obligat a guarir a l'animal, sinó a subministrar-li totes les cures necessàries d'acord amb l'estat de la ciència denominada *lex artis*.

Danys i perjudicis indemnitzables:

- **Perjudici econòmic:** en consonància amb l'article 1106 del Codi Civil, es comprèn el valor de la pèrdua patida i del guany que s'hagi deixat d'obtenir.
- **Dany moral:** pot donar-se que el dany general que hagi de reparar-se sigui immaterial.
- **Mort de l'animal:** aquest dany consisteix en una quantitat que haurà d'abonar-se pel valor de l'animal.
- **Pèrdua de valor de l'animal:** si es donen lesions que disminueixin el valor de l'animal, s'indemnitzarà la depreciació patida.

Quan un propietari creu que s'ha produït alguna d'aquestes situacions, és quan ha de decidir si tirar una denúncia cap endavant o no. En cas de que ho faci, serà ell mateix (o el seu advocat) o el propi jutge qui determini l'actuació d'un pèrit.

En el cas que l'animal estigui assegurat, el pèrit serà designat per la pròpia asseguradora.

6. Exemple de dos casos i el seu anàlisi

6.1. CAS 1: Cavall. Mala praxis (no revisió de l'animal)(Impugnat)

S'exercita pel demandant (client) una acció de reclamació de la quantitat de 60.219,60€ en concepte d'indemnització contra el demandat (veterinari), per no desplegar els medis adequats a l'assistència dispensada al cavall de raid durant la seva malaltia, fins al punt que va morir a causa de la mala pràctica professional. Es basa en què el demandat va incórrer en error de diagnòstic al confondre una intussuscepció ceco-còlica amb una infecció per piroplasmosi, sense que tornés a visitar al cavall ni li realitzés proves diagnòstiques complementàries durant aquest temps, tot i la insistència del propietari mitjançant trucades telefòniques sobre l'empitjorament de l'estat del cavall i la persistència de dolors abdominals. Defensa que la conducta del veterinari demandat va ser contrària a la *lex artix*, que exigeix la utilització de tots els medis i remeis que conegui la ciència.

Van intervenir els perits i van concloure que el tractament aplicat pel veterinari era correcte en funció de la malaltia diagnosticada i era necessari esperar un període per valorar com responia l'animal. En aquest cas l'error del veterinari va ser que hauria d'haver fet un seguiment del animal, ja que per una part era necessari des del punt de vista professional i per altre part el propietari li exigia. Finalment es va condemnar al demandat a pagar una quantitat de 12.000 € més interessos legals al demandant.

Podem observar que per resoldre aquesta via judicial s'ha tingut en compte:

- **Article 1902 del Codi Civil** : segons el qual el veterinari està obligat a reparar el dany causat si té la culpa i ha realitzat la negligència.
- **Article 394 de la LEC**: en aquest cas no s'aplica perquè tota la responsabilitat recau sobre el demandat.
- **Article 398.2 de la LEC**: en cas d'estimació total o parcial d'un recurs d'apel·lació no es condemnarà a pagar les costes del dit recurs a ningú de les litigants.

6.2. CAS 2: Resultat de la mort d'un gos amb obstrucció urinària (desestimat)

L'objecte de la present reclamació, segons el recurrent, consisteix en què el gos de la seva propietat no va rebre el tractament adequat, doncs tenia un càlcul que li impedia orinar i, no obstant, se li va administrar un diürètic i anestèsia que li va propiciar una hemorràgia a la bufeta de l'orina causant-li la mort.

En aquest cas ha actuat un testimoni (patòleg), i un pèrit veterinari. El primer va realitzar la necròpsia i va manifestar que l'animal ja es trobava en un estat crític i els seus signes, segurament es devien a una obstrucció urinària des de feia dies. El segon implicat, el pèrit va dir que el tractament aplicat era simptomàtic i era l'adequat. Es va concloure que no va existir cap negligència o culpa per part del veterinari en el tractament aplicat a l'animal.

Cal remarcar que no hi ha informació de que el demandant demanés proves complementàries tot i que si el veterinari les hagués efectuat podria ser que no es veiessin els càlculs a la radiografia.

Podem observar que per resoldre aquesta via judicial s'ha tingut en compte:

- **Article 398.1 de la LEC**: quan siguin desestimades totes les pretensions d'un recurs d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o cassació s'aplicarà en quant a les costes del recurs, el disposat en l'article 394.
- **Article 394.1 de la LEC**: en aquest s'aplica perquè en els processos declaratius, les costes de la primera instància s'imposaran a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions a menys que el tribunal apreciï, i així ho raoni, que el caso presentava dubtes de fet o de dret.

6.3. Comparació i conclusió dels casos

En els apartats anteriors, es pot observar que en ambdós casos hi ha una denúncia per una negligència veterinària. Per comparar-los ens hem basat en una de les premisses explicades en l'apartat de negligència veterinària on s'exposa: *"Ha de tenir-se en compte que l'obligació del veterinari no és una obligació de resultat, sinó una obligació de mitjans, ja que no està obligat a guarir a l'animal, sinó a subministrar-li totes les cures necessàries d'acord amb l'estat de la ciència denominada lex artis."*

D'acord amb aquesta premissa, en el primer cas, el veterinari demandat no compleix la *lex artis*, és a dir, no utilitza tots els coneixements ni les proves necessàries al seu abast per poder subministrar-li tota l'atenció necessària, en aquest cas, al cavall. Per tant, la imputació recau, no en el mal diagnòstic de la malaltia, sinó en la falta d'aplicar els mitjans necessaris per poder resoldre el seu error de diagnòstic.

Per altra banda, el segon cas, ens demostra totalment el contrari, ja que tot i haver fet un diagnòstic erroni, aquest ha utilitzat tots els mitjans al seu abast i donar-li tota l'atenció necessària a l'animal. Per tant, es desestima la imputació perquè es considera que l'animal estava en un estadi avançat de la malaltia i en el curt marge de temps que va tenir el veterinari, era normal que no pogués determinar la malaltia.

Pel que fa a la legislació, l'article 1902 del Codi Civil declara que qualsevol dany efectuat per negligència veterinària s'haurà de reparar, per tant, en el primer cas el veterinari demandat ha d'abonar la quantitat de 12.000€ més impostos legals al demandant. Tot i així, els articles 394 i 398.2 de la LEC expliquen que, en cas d'imputació el demandant no haurà de pagar els costos d'apel·lació. En canvi, en el segon cas s'apliquen els articles 394.1 i 398.1 de la LEC, en els quals en aquest cas sí que el demandant, al ser rebutjada la imputació, haurà de pagar els costos d'apel·lació del demandat.

7. Enquestes i resultats obtinguts:

7.1. Enquestes a veterinaris:

Primerament observem que els veterinaris, tenen el coneixement sobre negligència veterinària i a més, coincideixen en que no hi ha una norma establerta per saber el límit exacte entre la bona i mala praxis. Per tant, afirmen que és d'utilitat la funció del pèrit per arribar a una conclusió de manera objectiva.

En segon lloc, un altre resultat en que la majoria estan d'acord i creiem que és molt important és la utilització de documents de consentiment per part del propietari abans de realitzar qualsevol pràctica que pugui afectar negativament a la vida de l'animal. És curiós que els dos veterinaris que no en solen utilitzar siguin d'un altre país, exactament de França. En conseqüència a aquesta pràctica, també és lògic per tant, que informin al propietari de tot el procés i li expliquin en detall els procediments que han de dur a terme per tal d'arribar a un diagnòstic o realitzar un tractament.

Tots estan en consens també, amb el fet que davant una consulta telefònica no poden donar un consell ni un tractament, sinó que sempre recomanen que el pacient vagi a la consulta.

Un 80% d'aquests, creuen que la pena que hauria de patir un company veterinari per haver actuat negligentment, és l'obertura d'un expedient sancionador en contraposició a l'altre 2% que pensen que hauria de pagar una indemnització al propietari afectat.

En relació a les altres preguntes de l'enquesta, el ventall de respostes ha sigut més divers. Pel que fa a l'actuació d'aquests davant un cas d'amenaça de denuncia per part d'un propietari, un 50% diuen que es dirigirien al Col·legi de Veterinaris per demanar informació, un altre 20% aniria a un advocat, un altre 20% no faria res i per últim un 10% faria pensa en altres mètodes.

A continuació una altra qüestió, en que els veterinaris actuen molt diferent és què fer davant una segona opinió si pensen que el veterinari anterior ha actuat malament. En aquí, un 70% ha respòs que trucaria al veterinària per tal de conèixer el perquè de la seva pràctica i l'explicació del cas des del seu punt vista, sense comentar-li res al propietari, en canvi, un 20% diu que actuaria com creu sense parlar d'aquesta tema en cap de les dues parts.

Ja per acabar, davant un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, el 60% dels veterinaris abans pensen en quin error han pogut cometre ells que no pas en una mala actuació del propi client.

Finalment, volem quantificar aproximadament en quantes d'aquestes situacions s'han trobat. Per tant, veiem que un 27% ha patit alguna vegada una amenaça de denuncia per la seva feina davant un 73% que mai ha patit una amenaça. Tot i això, de les 10 persones enquestades només 1 ha patit algun problema de caràcter legal en primera persona i cap d'aquests ha estat mai entrevistada per un pèrit o ha hagut d'actuar com a tal.

L'enquesta s'ha realitzat en 10 persones en una edat al voltant d'uns 25 i 50 anys, i de forma totalment anònima.

7.2. Enquestes clients:

Començant per la primera pregunta, sobre que entenen per negligència veterinària, en la majoria del clients la resposta s'apropa, en diferents matisos, a la definició que hem proposat per negligència. Alguns associen negligència a un error en el diagnòstic o en tractament, sense tenir en compte que pots fer un diagnòstic erroni havent actuant de manera professional.

Seguint amb la segona pregunta: Sol anar sempre al mateix centre veterinari?. El 80% dels clients han respòs que si, en canvi un 20% es mouen per centres diferents. Això ens vas fer pensar que generalment la gent té confiança amb el veterinari on va i per això no canvia, tot i que quan plantegem la següent pregunta: Té plena confiança amb els veterinaris del centre?, veiem que els percentatges comparant-ho amb la pregunta anterior ens podríem pensar que tendrien a ser alts en quan a que si que hi ha confiança, i en canvi, ens sorprèn que solament el 50% es fia 100% del veterinari de la seva clínica habitual.

En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema? en resposta a aquesta pregunta veiem que el 80% dels clients assumeix que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions. Un 20% culparia al veterinari i pensaria que la culpa recau totalment al veterinari i en canvi, cap client pensaria que l'error hagués pogut fer-lo ell en no seguir al peu de la lletra les instruccions del veterinari.

Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció? Amb aquesta pregunta volem mostrar que un percentatge elevat (50%) faria un tràmit de denúncia d'un cas que si e el client abans de la cirurgia ha firmat un document de consentiment no tindria aparentment raó per fer tal cosa, ja que ha acceptat unes complicacions. Un percentatge no tant baix (20%) demanaria una indemnització, altres acceptarien la situació i per tant, no farien res i un grup minoritari ho denunciaria als mossos.

Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema? en relació a aquesta pregunta tenim que el 50% dels clients, no reclamaria els diners ja que el veterinari els havia avisat de la possibilitat i ells ho havien assumit i, per altra banda l'altre 50% reclamarien els diners tot i haver firmat un contracte on acceptaven les condicions, com a breu comentari, aquest últims, no tindrien possibilitat de guanyar el pleit en cas de denúncia al veterinari.

La gran majoria de clients (60%) s'adreçaria al Col·legi de Veterinaris davant d'un problema amb un veterinari. Altres contractarien un advocat, anirien als mossos o a l'Associació de consumidors.

Per acabar amb l'anàlisi de l'enquesta dels clients només destacar que el 80% d'aquests, no sap quina és la funció de pèrit veterinari i altres que si que la saben, tenen una idea equivocada.

L'enquesta ha estat feta a 10 persones al voltant d'uns 20-50 anys d'edat i és totalment anònima.

8. Conclusió:

La realització d'aquest treball ens ha servit per adonar-nos que la majoria del sector veterinari coneix perfectament la definició d'una negligència veterinària, però no saben en quin límit es troba, és a dir, tot i haver-hi guies, protocols, llibres i una bibliografia, les normes no estan clares. Com tampoc existeixen unes regles ben establertes en clínica veterinària que puguin complir tots els veterinaris, la línia que defineix o no una negligència veterinària no és objectiva. A més a més, tot i saber el significat d'aquesta infracció, fins que no es troben en un cas real de denúncia per negligència veterinària no es sap realment quins són els passos que s'han d'aplicar, ni quines són les lleis que ho regulen, ni en tot cas a qui s'han de dirigir. Segons les enquestes, els veterinaris comenten que aquests casos s'adreçarien al Col·legi de Veterinaris; pensem que aquesta decisió és deguda a què creuen que el Col·legi de Veterinaris són els únics que es troben just a la frontera entre la ciència veterinària com a tal i la llei que ho regula.

L'altra cara de la moneda, els clients, tots tenen una manera similar de parlar de negligència veterinària, però tots creuen que un error en un diagnòstic o en un resultat de malaltia es condemna de negligència veterinària, sense recaure en què, potser aquell veterinari ha actuat correctament tot hi haver fet un diagnòstic erroni.

Com a conclusió final, cal afegir que el tema de la veterinària legal, en quant a la clínica veterinària, és un tema poc conegut tant per la banda del professional veterinari, com per la del client o propietari de l'animal. Tant és així, que la majoria dels implicats no coneixen realment quin és el protocol a seguir fins que no s'hi troben, i fins i tot sabent molt poc o desconeixent completament quina és la funció d'un pèrit veterinari.

Com a opinió personal, creiem que hi hauria d'haver una conscienciació més elevada sobre aquest tema per ambdues parts i tot i ser difícil, una legislació més clara sobre quan es considera negligència o no.

9. Bibliografia:

Llibres

- Monterroso Casado, E. (2006). Aspectos legales y responsabilidades derivadas de la práctica veterinaria. Zaragoza. Ed. Servet.

Reglaments oficials

- BOE:
 - LEC (Llei 1/2000, del 7 de Gener, d'Enjudiciament Civil)
 - Llei Orgànica 6/1985. LOPJ (Llei Orgànica del Poder Judicial).
- CODI CIVIL

Pàgines web

- <http://www.tirant.com/editorial/> (sentències dels casos)
- www.covb.cat
 - Estatuts del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona
 - Normativa del Comitè de Deontologia
 - Normativa del Comitè de Veterinaris Assessors i Pèrits

ANNEXOS

ENQUESTES CLIENTS

1) Enquesta per a clients:

1. Què entén per negligència veterinària?

Un error durant alguna operació

2. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

- a) Sí
- b) No

3. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

- a) Sí
- b) No

4. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

- a) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari
- b) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva
- c) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

5. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

- a) Denunciaria el cas als Mossos
- b) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris
- c) Demanaries una indemnització
- d) No faria res

6. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

- a) Sí
- b) No

7. On s'adreçaria davant un problema?

- a) Col·legi de Veterinaris
- b) Associació de consumidors
- c) Advocat
- d) Mossos
- e) Altres (a tu, per demanar-te consell)

8. Coneix la funció del pèrit veterinari?

- a) Sí
- b) No

2) Enquesta per a clients:

9. Què entén per negligència veterinària?

Una mala praxis, com per exemple: no diagnosticar una malaltia greu quan es porta l'animal; equivocar-se amb el tractament,...

10. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

c) Sí

d) No

11. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

c) Sí

d) No

12. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

d) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari

e) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva

f) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

13. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

e) Denunciaria el cas als Mossos

f) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris

g) Demanaries una indemnització

h) No faria res

i) Primer parlaria amb el veterinari i si la seva explicació no em convencés, aleshores procediria a la resposta b).

14. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

c) Sí

d) No

e) Depenent de la intervenció, faria fer un altre tipus d'intervenció que no ens cobrés o amb un preu més reduït.

15. On s'adreçaria davant un problema?

f) Col·legi de Veterinaris

g) Associació de consumidors

h) Advocat

i) Mossos

j) Altres

16. Coneix al funció del pèrit veterinari?

c) Sí

d) No

3) Enquesta per a clients:

17. Què entén per negligència veterinària?

Mala practica

18. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

- e) Sí
- f) No

19. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

- e) Sí
- f) No

20. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

- g) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari
- h) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva
- i) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

21. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

- j) Denunciaria el cas als Mossos
- k) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris
- l) Demanaries una indemnització
- m) No faria res

22. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

- f) Sí
- g) No

23. On s'adreçaria davant un problema?

- k) Col·legi de Veterinaris
- l) Associació de consumidors
- m) Advocat
- n) Mossos
- o) Altres

24. Coneix al funció del pèrit veterinari?

- e) Sí
- f) No

4) Enquesta per a clients:

1. Què entén per negligència veterinària?

Entenc que és quan un veterinari comet un error en la seva feina o fa alguna acció que no està permesa dins aquesta professió i normalment porta grans conseqüències per l'animal.

2. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

a) Sí

b) No

3. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

a) Sí

b) No

4. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

a) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari

b) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva

c) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

5. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

a) Denunciaria el cas als Mossos

b) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris

c) Demanaries una indemnització

d) No faria res

6. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

a) Sí

b) No

7. On s'adreçaria davant un problema?

a) Col·legi de Veterinaris

b) Associació de consumidors

c) Advocat

d) Mossos

e) Altres

8. Coneix al funció del pèrit veterinari?

a) Sí

b) No

5) Enquesta per a clients:

1. Què entén per negligència veterinària?

Que no actúe de manera professional y comenta errores en el tratamiento del animal.

2. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

- a) Sí
- b) No

3. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

- a) Sí
- b) No

4. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

- a) No sé
- b) No
- c) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

5. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

- a) No sé
- b) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris
- c) No
- d) No

6. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

- a) Sí
- b) No

7. On s'adreçaria davant un problema?

- a) Col·legi de Veterinaris
- b) No
- c) No
- d) No
- e) No

8. Coneix al funció del pèrit veterinari?

- a) Sí
- b) No

6) Enquesta per a clients:

9. Què entén per negligència veterinària?

Error professional : administrar farmacosequívocados, cometer un error durante la cirugía

10. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

c) Sí

d) No

11. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

c) Sí

d) No

12. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

d) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari

e) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva

f) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

13. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

e) Denunciaria el cas als Mossos

f) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris

g) Demanaries una indemnització

h) No faria res

14. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

c) Sí

d) No

15. On s'adreçaria davant un problema?

f) Col·legi de Veterinaris

g) Associació de consumidors

h) Advocat

i) Mossos

j) Altres

16. Coneix al funció del pèrit veterinari?

c) Sí

d) No

7) Enquesta per a clients :

1. Què entén per negligència veterinària?

No tenir en cuenta todos los parametros del animal (edad, raza, ...) y no dar los Buenos cuidados respecto a eso.

2. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

- a) **Sí**
- b) No

3. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

- a) **Sí**
- b) No

4. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

- a) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari
- b) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva

c) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

5. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

- a) Denunciaria el cas als Mossos
- b) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris
- c) Demanaries una indemnització

d) No faria res

6. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

- a) Sí
- b) No**

7. On s'adreçaria davant un problema?

- a) Col·legi de Veterinaris
- b) Associació de consumidors
- c) Advocat
- d) Mossos

e) Altres : al veterinari directament

8. Coneix al funció del pèrit veterinari?

- a) **Sí**
- b) No

8) Enquesta per a clients:

17. Què entén per negligència veterinària?

Hi ha hagut un diagnòstic dolent, falç o erroni, si s'ha portat a terme ha sigut un fallo del veterinari.

18. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

- e) Sí
- f) No

19. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

- e) Sí
- f) No

20. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

- g) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari
- h) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva
- i) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

21. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

- i) Denunciaria el cas als Mossos
- j) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris
- k) Demanaries una indemnització
- l) No faria res

22. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

- e) Sí
- f) No

23. On s'adreçaria davant un problema?

- k) Col·legi de Veterinaris
- l) Associació de consumidors
- m) Advocat
- n) Mossos
- o) Altres

24. Coneix al funció del pèrit veterinari?

- e) Sí
- f) No

9) Enquesta per a clients:

25. Què entén per negligència veterinària?

Que s'han equivocat en algun procediment veterinari.

26. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

- g) Sí
- h) No

27. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

- g) Sí
- h) No

28. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

- j) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari
- k) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva
- l) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

29. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

- m) Denunciaria el cas als Mossos
- n) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris
- o) Demanaries una indemnització
- p) No faria res

30. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

- g) Sí
- h) No

31. On s'adreçaria davant un problema?

- p) Col·legi de Veterinaris
- q) Associació de consumidors
- r) Advocat
- s) Mossos
- t) Altres

32. Coneix al funció del pèrit veterinari?

- g) Sí
- h) No

10) Enquesta per a clients:

33. Què entén per negligència veterinària?

Un error clínic o error veterinari, alhora de l'actuació de poca actuació o activació per part del veterinari.

34. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

- i) Sí
- j) No

35. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

- i) Sí
- j) No

36. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

- m) Primer penses que ha pogut ser culpa del veterinari
- n) Penses que potser no has seguit bé les instruccions del veterinari, i per tant que hagi sigut culpa teva
- o) O penses que qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

37. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

- q) Denunciaria el cas als Mossos
- r) Denunciaria el cas al Col·legi de Veterinaris
- s) Demanaries una indemnització
- t) No faria res

38. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

- i) Sí
- j) No

39. On s'adreçaria davant un problema?

- u) Col·legi de Veterinaris
- v) Associació de consumidors
- w) Advocat
- x) Mossos
- y) Altres

40. Coneix al funció del pèrit veterinari?

- i) Sí
- j) No

ENQUESTES VETERINARIS

1) Enquesta per a veterinaris:

1. Què entén per negligència veterinària?

- Falta de mediostecnicos

- No referir el caso cuandosabemos que es necesario

- No realitzar pruebas complementarias adecuadas antes de hacer una cirugía o de iniciar un tratamiento.

2. Com actuaria en cas de que un client l'amenacés en denunciar-lo?

a) No fer res

b) Informar-me al col·legi de veterinaris

c) Anar a un advocat

d) Altres

3. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

a) Sí

b) No, per què?

4. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

a) Indemnització econòmica al propietari

b) Obrir un expedient sancionador

c) Presó

d) No fer res

e) Suspensió durant un temps

5. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

a) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament

b) Recomana al client que vingui a la consulta

6. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

a) Explicant-li al client

b) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client

c) No parlar amb cap de les dues parts

7. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

a) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.

b) Competència deslleial

c) Intrusisme

d) Altres

8. S'informa al propietari, degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

a) Sí

b) No

9. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

a) Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar

b) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament

c) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

10. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

a) Sí

b) No

11. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

a) Sí

b) No

12. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

a) Sí

b) No

2) Enquesta per a veterinaris:

1. Què entén per negligència veterinària?

No tenir en cuenta todos los parametros del animal, actuar rapidamente sin dar la atencion necesaria al caso.

2. Com actuaria en cas de que un client l'amenacés en denunciar-lo?

- a) No fer res
- b) Informar-me al col·legi de veterinaris
- c) Anar a un advocat

d) Altres : parlar amb el client

3. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

a) Sí

b) No, per què?

4. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

a) Indemnització econòmica al propietari

b) Obrir un expedient sancionador

c) Presó

d) No fer res

e) Suspensió durant un temps

5. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

a) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament

b) Recomana al client que vingui a la consulta

6. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

a) Explicant-li al client

b) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client

c) No parlar amb cap de les dues parts

7. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

a) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.

b) Competència deslleial

c) Intrusisme

d) Altres

8. S'informa al propietari, degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

a) Sí

b) No

9. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

a) Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar

b) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament

c) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

10. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- a) **Sí**
- b) No

11. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

- a) Sí
- b) **No**

12. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

- a) Sí
- b) **No**

3) Enquesta per a veterinaris:

1. Què entén per negligència veterinària?

Mala praxis en quant a utilització dels medicaments, vacunes, instruments, o bé a l'hora de prendre decisions sense haver utilitzat els recursos necessaris per tal de confirmar-ho.

2. Com actuaria en cas de què un client l'amenacés en denunciar-lo?

- a) No fer res
- b) Informar-me al col·legi de veterinaris
- c) Anar a un advocat
- d) Altres

3. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

- a) Sí
- b) No, per què?

4. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- a) Indemnització econòmica al propietari
- b) Obrir un expedient sancionador
- c) Presó
- d) No fer res
- e) Suspensió durant un temps

5. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

- a) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament
- b) Recomanar al client que vingui a la consulta

6. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

- a) Explicant-li al client
- b) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client
- c) No parlar amb cap de les dues parts

7. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

- d) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.
- a) Competència deslleial
- b) Intrusisme
- c) Altres

8. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

- a) Sí
- b) No

9. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

- a) Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar
- b) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament
- c) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

10. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- a) Sí
- b) No

11. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

a) Sí

c) No

12. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

a) Sí

b) No

4) Enquesta per a veterinaris:

1. Què entén per negligència veterinària?

Mala realizació de las actividades y actuar de manera incorrecta en nuestra práctica que acaba causando un daño en el animal.

2. Com actuaria en cas de què un client l'amenacés en denunciar-lo?

- a)
- b) Informar-me al col·legi de veterinaris
- c)
- d)

3. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

- a) Sí
- b)

4. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- a)
- b) Obrir un expedient sancionador
- c)
- d)
- e)

5. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

- a)
- b) Recomanar al client que vingui a la consulta

6. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

- a)
- b) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client
- c)

7. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

- a) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.
- b)
- c)
- d)

8. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

- a) Sí
- b)

9. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

- a)
- b)
- c) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

10. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- a)
- b) No

11. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

a)

b) No

12. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

a) Sí

b) No

5) Enquesta per a veterinaris:

13. Què entén per negligència veterinària?

Acte mèdic veterinari en el que s'actua de forma no professional.

14. Com actuaria en cas de que un client l'amenacés en denunciar-lo?

- e) No fer res
- f) Informar-me al col·legi de veterinaris**
- g) Anar a un advocat**
- h) Altres

15. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

- a) Sí**
- b) No, per què?

16. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- f) Indemnització econòmica al propietari**
- g) Obrir un expedient sancionador
- h) Presó
- i) No fer res
- j) Suspensió durant un temps

17. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

- c) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament
- d) Recomana al client que vingui a la consulta**

18. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

- d) Explicant-li al client
- e) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client
- f) No parlar amb cap de les dues parts
- g) Altres. Ni trucaria al veterinari, ni li explicaria al client. Intentaria resoldre el problema de l'animal.**

19. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

- e) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.
- f) Competència deslleial
- g) Intrusisme**
- h) Altres

20. S'informa al propietari, degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

- c) Sí**
- d) No

21. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

- d) Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar**
- e) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament
- f) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

22. Has rebut alguna vegada amenaces de denúncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- c) Sí
- d) No**

23. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

c) Sí

d) No

24. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

c) Sí

d) No

6) Enquesta per a veterinaris:

13. Què entén per negligència veterinària?

Crec que la negligència veterinària en clínica de petits animals existeix, però en menor mesura de la que s'acusa, i es pot reduir a tres situacions.

1. Ús inadequat de medicaments/vacunes/instruments sense una justificació adient.
2. No tenir presents les pròpies limitacions, bé per coneixements o per infraestructura, i intentar arribar de manera desesperada fins al final, ja sigui per no perdre el client o bé per intentar «aprendre del cas a tota costa». Cal saber identificar el moment de demanar consell o remetre el cas.
3. Emetre diagnòstics i pronòstics fermes sense proves que ho recolzin o sense un pla d'actuació a proposar al propietari. Si són necessàries més proves o valoracions el client ho ha de saber, i si no les pot/vol fer ha d'assumir ELL la seva responsabilitat de no arribar al final. No podem fer-li creure coses que només ens imaginem (ex: està tan prim i deshidratat... que tindrà una insuficiència renal segur!).

14. Com actuaria en cas de què un client l'amenacés en denunciar-lo?

- e) No fer res
- f) Informar-me al col·legi de veterinaris
- g) Anar a un advocat**
- h) Altres

15. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

a) Sí

b) No, per què?

16. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- f) Indemnització econòmica al propietari
- g) Obrir un expedient sancionador**
- h) Presó
- i) No fer res
- j) Suspensió durant un temps

17. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

c) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament

d) Recomanar al client que vingui a la consulta

18. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

e) Explicant-li al client

f) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client

g) No parlar amb cap de les dues parts

19. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

d) Mala praxis: diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.

e) Competència deslleial

f) Intrusisme

g) Altres

20. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

c) **Sí**

d) No

21. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

d) **Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar**

e) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament

f) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

22. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

d) Sí

e) **No**

23. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

b) Sí

c) **No**

24. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

c) Sí

d) No

7) Enquesta per a veterinaris:

25. Què entén per negligència veterinària?

Es tracta d'una mala pràctica per part del veterinari que comporta un dany a l'animal que estem tractant, ja sigui de forma intencionada o no.

26. Com actuaria en cas de què un client l'amenacés en denunciar-lo?

- i) No fer res
- j) Informar-me al col·legi de veterinaris
- k) Anar a un advocat
- l) Altres

27. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

- a) Sí
- b) No, per què?

28. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- k) Indemnització econòmica al propietari
- l) Obrir un expedient sancionador
- m) Presó
- n) No fer res
- o) Suspensió durant un temps

29. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

- e) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament
- f) Recomanar al client que vingui a la consulta

30. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

- h) Explicant-li al client
- i) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client
- j) No parlar amb cap de les dues parts

31. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

- i) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.
- j) Competència deslleial
- k) Intrusisme
- l) Altres

32. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

- e) Sí
- f) No

33. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

- g) Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar
- h) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament
- i) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

34. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- e) Sí
- f) No

35. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

e) Sí

f) No

36. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

e) Sí

f) No

8) Enquesta per a veterinaris:

37. Què entén per negligència veterinària

Generar danys i perjudicis a una altra persona o animal que pot derivar a una responsabilitat civil.

38. Com actuaria en cas de què un client l'amenacés en denunciar-lo?

- m) No fer res
- n) Informar-me al col·legi de veterinaris
- o) Anar a un advocat
- p) Altres

39. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

- a) Sí
- b) No, per què?

40. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- p) Indemnització econòmica al propietari
- q) Obrir un expedient sancionador
- r) Presó
- s) No fer res
- t) Suspensió durant un temps

41. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

- g) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament
- h) Recomanar al client que vingués a la consulta

42. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

- k) Explicant-li al client
- l) Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client
- m) No parlar amb cap de les dues parts

43. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

- m) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.
- n) Competència deslleial
- o) Intrusisme
- p) Altres

44. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

- g) Sí
- h) No

45. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

- j) Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar
- k) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament
- l) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

46. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- g) Sí
- h) No

47. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

g) Sí

h) No

48. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

g) Sí

h) No

9) Enquesta per a veterinaris:

49. Què entén per negligència veterinària?

Acció mal realitzada per part del veterinari que causa una lesió al pacient i que pot recaure en una responsabilitat civil.

50. Com actuaria en cas de què un client l'amenacés en denunciar-lo?

- q) No fer res
- r) Informar-me al col·legi de veterinaris
- s) **Anar a un advocat**
- t) Altres

51. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

- a) **Sí**
- b) No, per què?

52. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- u) **Indemnització econòmica al propietari**
- v) Obrir un expedient sancionador
- w) Presó
- x) No fer res
- y) Suspensió durant un temps

53. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

- i) Donar la opinió o establir un possible diagnòstic i tractament
- j) **Recomanar al client que vingui a la consulta**

54. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

- n) Explicant-li al client
- o) **Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client**
- p) No parlar amb cap de les dues parts

55. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

- q) Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc.
- r) **Competència deslleial**
- s) Intrusisme
- t) Altres

56. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

- i) **Sí**
- j) No

57. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

- m) **Primer de tot, pensaries en quin error has pogut cometre o què ha pogut passar**
- n) Primer de tot, li preguntaria al propietari si ha realitzat el tractament adequadament, ja que hi ha més probabilitats que ho hagi fet malament
- o) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

58. Has rebut alguna vegada amenaces de denúncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- i) **Sí**
- j) No

59. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

i) **Sí**

j) No

60. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

i) Sí

j) **No**

10) Enquesta per a veterinaris:

1. Què entén per negligència veterinària?

Dar un diagnòstic y poner un tratamiento, u obviarlo sin ver al paciente o sin estudiar el caso

2. Com actuaria en cas de què un client l'amenacés en denunciar-lo?

- a)
- b) Informar-me al col·legi de veterinaris
- c)
- d)

3. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

- a) Sí
- b)

4. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

- a)
- b) Obrir un expedient sancionador
- c)
- d)
- e)

5. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

- a)
- b) Recomana al client que vingui a la consulta

6. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

- a)
- b)
- c)
- d) Intentar explicar al propietari el meu diagnòstic i tractament, sense implicar al altre vet.

7. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

- a)
- b)
- c) Intrusisme
- d)

8. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

- a) Sí
- b)

9. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

- a)
- b)
- c) Qualsevol tractament o intervenció pot tenir complicacions

10. Has rebut alguna vegada amenaces de denúncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

- a)
- b) No

11. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

a)

b) No

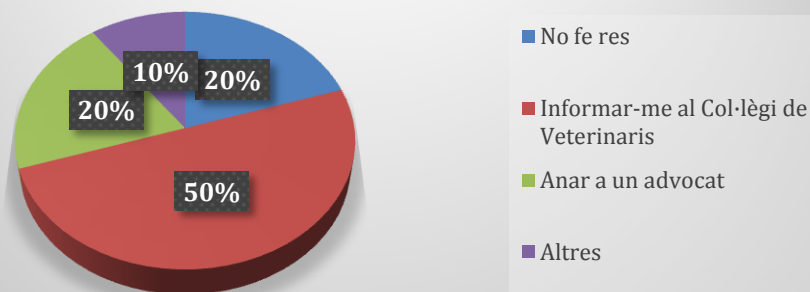
12. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

a) Sí

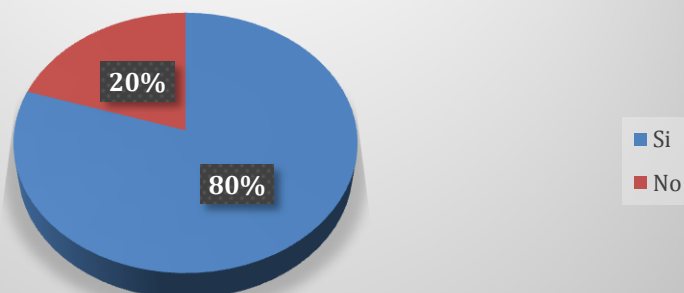
b) No

GRÀFICS ENQUESTES

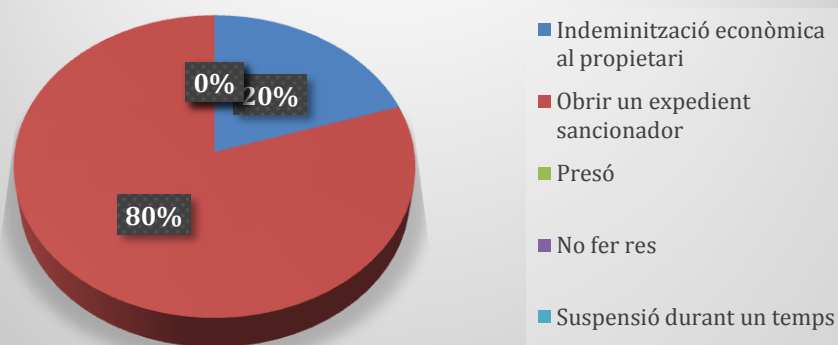
1. Com actuaries en el cas en que un client l'amenacés en denunciar-lo?

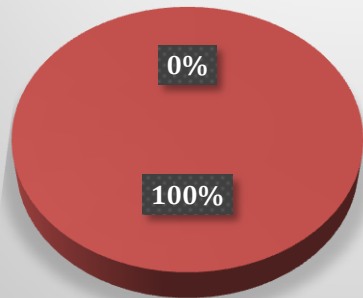
2. Utilitza documents de consentiment per part del propietari alhora de realitzar intervencions quirúrgiques o al realitzar actes que poden suposar un perill per l'animal?

3. Quina creu que hauria de ser la pena per un veterinari que ha actuat negligentment?

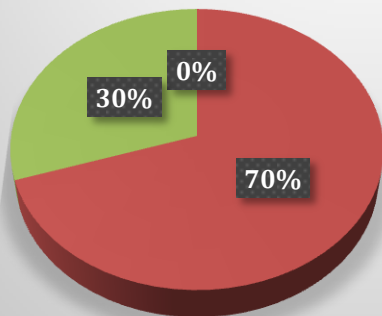

4. Com actuaria davant d'una consulta per telèfon o en persona? (sense veure l'animal)

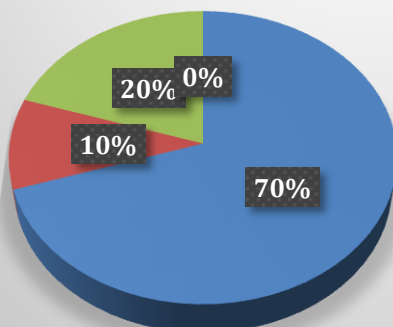
- Donar la opinió o establir un diagnòstic i tractament
- Recomanar al client que vingui a la consulta

5. En cas de que li arribi un client buscant una segona opinió i creu que el veterinari anterior ha fet una actuació errònia, com actuaria?

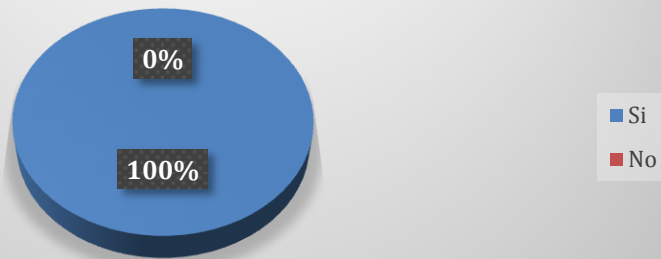
- Explicant-li al client
- Trucant al veterinari anterior perquè li doni una explicació, sense comentar-li al client

6. Quin creu que és el principal motiu de demanda, actualment, en el sector de les clíniques?

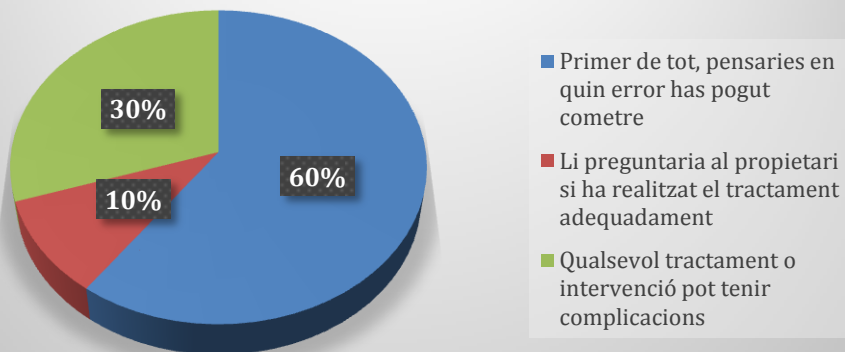

- Mala praxis; diagnòstic erroni, anestèsia, complicacions, etc
- Competència deslleial
- Intrusisme
- Altres

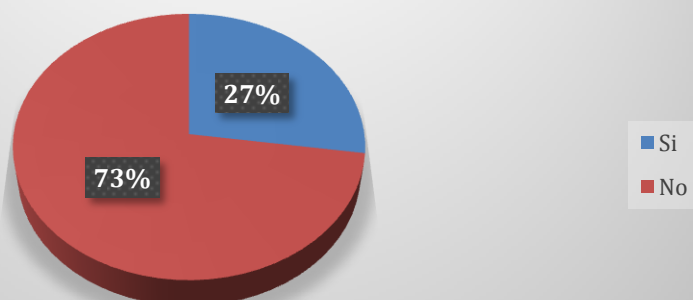
7. S'informa al propietari degudament sobre la intervenció o tractament i també de les possibles complicacions que pot comportar aquest?

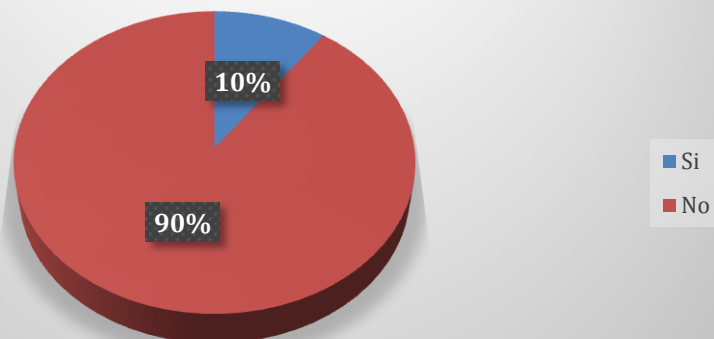
8. Davant d'un cas on el pacient ha tingut complicacions en el tractament, com actuaria:

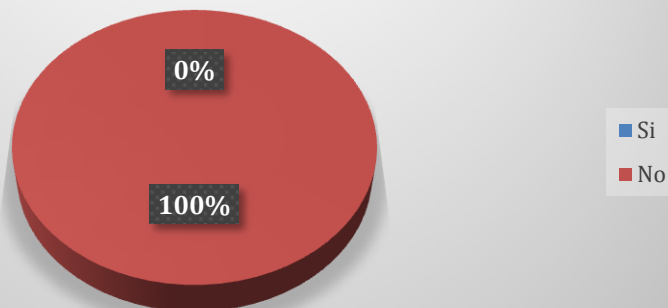
9. Has rebut alguna vegada amenaces de denuncia per part del propietari del vostre pacient, que sota el punt de vista del propietari no cregui que hagi sigut adient l'actuació.

10. Ha patit en algun moment i en primera persona, algun problema de caràcter legal?

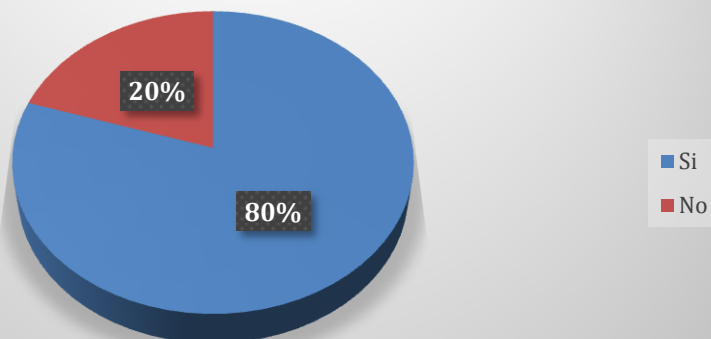

11. En referència a la pregunta anterior, si la resposta és sí, alguna vegada ha hagut de ser entrevistat per un pèrit o bé ha hagut d'actuar alguna vegada com a pèrit?

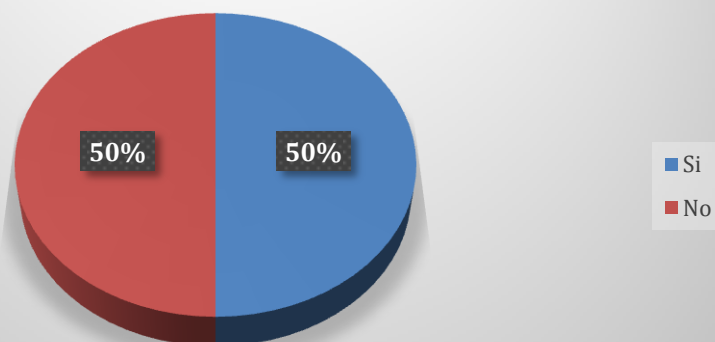

CLIENTS

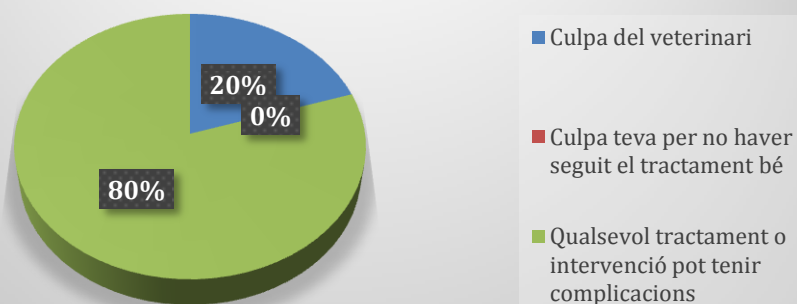
1. Sol anar sempre al mateix centre veterinari?

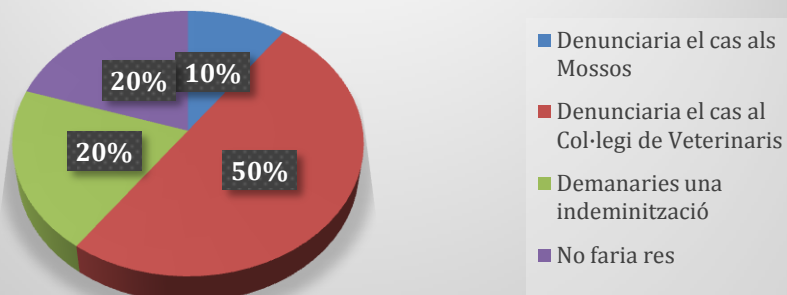
2. Te plena confiança amb els veterinaris del centre?

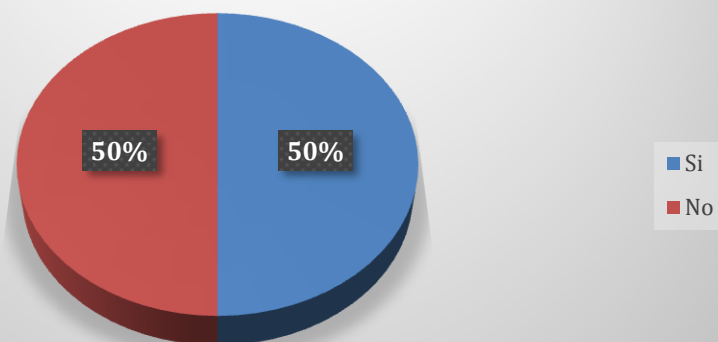
3. En cas de que la vostra mascota presentés complicacions, quin creu que ha pogut ser el problema?

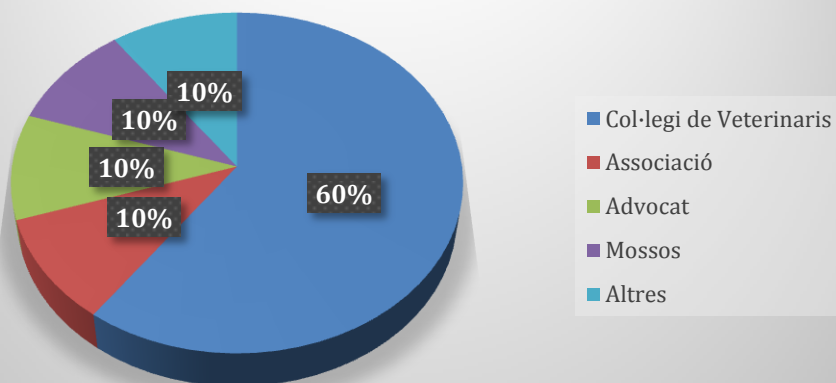
4. Com actuaria si el vostre gos entrés a quiròfan per una cirurgia aparentment senzilla i morís en la intervenció?

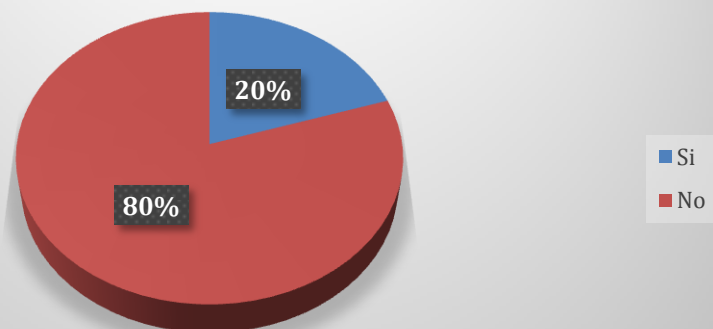
5. Reclamaria els diners d'una intervenció que al final no ha solucionat el problema?

6. On s'adreçaria davant un problema?

7. Coneix al funció del pèrit veterinari?

Casos

CASO 1: Resultado de la muerte de un perro con obstrucción urinaria. (Desestimado)

Cabecera: Negligencia veterinario resultado de muerte perro

Jurisdicción: Civil

Ponente: Joaquín Ignacio Delgado Baena

Origen: Audiencia Provincial de Málaga

Fecha: 03/12/2002

Tipo Resolución: Sentencia **Sección:** Cuarta

Voces sustantivas: Culpa o negligencia, Negligencia, Responsabilidad extracontractual por culpa, Embargo, Lex artis, Propiedad

Voces procesales: Costas procesales, Prueba, Inversión de la carga de la prueba, Prueba testifical, Prueba de la culpa, Prueba pericial, Representación procesal

ENCABEZAMIENTO:

SENTENCIA N°1014

AUDIENCIA PROVINCIAL MALAGA

Sección 4ª

PRESIDENTE ILUSTRISIMO SR.

D. JOAQUIN DELGADO BAENA

MAGISTRADOS, ILMOS. SRES.

D. MELCHOR HERNANDEZ CALVO

D. FLORENCIO DE MARCOS MADRUGA

REFERENCIA:

JUZGADO DE PROCEDENCIA: JUZG. N° 3 DE MARBELLA

ROLLO DE APELACIÓN N° 281/2002

JUICIO N° 136/1999

En la Ciudad de Málaga a tres de diciembre de dos mil dos.

Visto, por la Sección 4ª de esta Audiencia, integrada por los Magistrados indicados al margen, el recurso de apelación interpuesto contra la sentencia dictada en juicio de Menor Cuantía seguido en el Juzgado de referencia. Interpone el recurso Vicente que en la instancia fuera parte demandante y comparece en esta alzada representado por el Procurador D. IGNACIO SANCHEZ DIAZ. Es parte recurrida Julián que está representado por el Procurador D. JOAQUIN CARRION PASTOR, que en la instancia ha litigado como parte demandada.

Ir arriba

ANTECEDENTES DE HECHO:

PRIMERO.- El Juzgado de Primera Instancia dictó sentencia el día 01/12/01, en el juicio antes dicho, cuya parte dispositiva es como sigue: "Que desestimando totalmente la demanda interpuesta por la representación de D. Vicente frente a D. Julián, debo absolver y absuelvo al demandado respecto de las pretensiones de la demandante, imponiendo a la actora las costas causadas en el presente procedimiento".

SEGUNDO.- Interpuesto recurso de apelación y admitido a trámite, el Juzgado realizó los preceptivos traslados y una vez transcurrido el plazo elevó los autos a esta Sección de la Audiencia, donde se formó rollo y se ha turnado de ponencia. La votación y fallo ha tenido lugar el día 2/12/02 quedando visto para sentencia.

TERCERO: En la tramitación del recurso se han observado las prescripciones legales.

Visto, siendo ponente el Ilmo. Sr. Magistrado D. JOAQUIN DELGADO BAENA quien expresa el parecer del Tribunal.

FUNDAMENTOS DE DERECHO:

PRIMERO: Por la representación procesal de D. Vicente, que comparece en calidad de apelante, se alega que ha existido error en la valoración de la prueba ya que entiende que ha existido responsabilidad extracontractual por culpa en base a una negligencia en el tratamiento de la enfermedad del perro que le causó la muerte.

Por la representación procesal de D. Julián, que comparece en calidad de apelado, se alega que la sentencia recurrida es ajustada a derecho por lo que procede su confirmación.

SEGUNDO: El objeto de la presente reclamación, según el recurrente consiste en que el perro de su propiedad no recibió tratamiento adecuado, pues tenía un cálculo que le impedía orinar y sin embargo se le suministró un diurético y anestesia lo que le propició una hemorragia en la vejiga urinaria causándole la muerte.

Según la parte apelada el perro fue llevado a la clínica, informando que el mismo tenía desde hacía más de tres días problemas para orinar. Ante este problema se le hizo una radiografía, en la que no se detectó cálculo alguno, por lo que se intentó sondar, no pudiendo hacerse porque existía una obstrucción. Con las circunstancias anteriores se intentó vaciar la uretra, punzando la misma para posibilitar un posterior estudio, y principalmente tratar de estabilizar y salvar al animal. Al realizarse tal operación desalojó gran cantidad de sangre y orina, lo que mostraba el estado gravísimo del animal, por lo que se aplicó como tratamiento de urgencia aplicación de antibiótico, un antiinflamatorio, un antiespasmódico y un analgésico.

Una vez examinadas las versiones de las partes habrá que tener en cuenta que, en la conducta de los profesionales de la medicina y veterinaria queda, en general, descontada toda clase de responsabilidad más o menos objetiva, no operando en estos casos la inversión de la carga de la prueba, estando por tanto a cargo del paciente o sus familiares (en este caso el propietario del perro) la prueba de la culpa o negligencia correspondiente, en el sentido de que ha de dejar plenamente acreditado en el proceso que el acto cuartivo enjuiciado fue realizado con infracción o no sujeción a las técnicas médicas o científicas exigibles para el mismo. Debiendo entenderse que la obligación del veterinario era proporcionar al perro todos los cuidados y tratamiento que requiriera, según el estado de la ciencia y la denominada "lex artis", para cada caso concreto.

Aplicando todo lo anterior al caso que nos ocupa, el demandante no ha conseguido probar que fue un empleado sin titulación quien atendió al perro. Siendo reconocido por el demandado-veterinario que fue él quien directamente lo realizó. Aclarada esta cuestión nos lleva a la siguiente, consistente en si el tratamiento era correcto, y así el testigo Narciso (folio 70), que fue la persona que realizó la autopsia al animal, al ser repreguntado (12) puso de manifiesto que el perro se encontraba en estado crítico, y tal situación únicamente podía ser causada porque el animal hubiera padecido una obstrucción urinaria durante días. Añadiendo a la repregunta 14, que puede darse el caso de que el cálculo que obstruía la orina al animal fuese radiotraslúcido, no siendo detectable en radiografía.

Estos datos aparecen ratificados por la prueba pericial (obrante al folio 145), donde la Perito Dª Ariadna, pone de manifiesto que con los datos analíticos de sangre del animal, suponían que el mismo se encontraba en un estado crítico. Añadiendo que la causa de muerte del perro fue la obstrucción del flujo de orina por un cálculo, que causó una dilatación progresiva de la pelvis renal, denominada hidronefrosis, que motivó que muriera por una insuficiencia renal post-renal aguda. En el mismo informe nos dice la Sra. Perito, que no existe constancia del tiempo que llevaba el animal padeciendo el problema obstructivo, y si había acudido al veterinario con anterioridad, poniéndole algún tratamiento. Igualmente añade que el tratamiento que se le puso al animal fue sintomático, ignorando si se le ofreció al cliente hacer pruebas complementarias, que hubiesen sido concluyentes para un diagnóstico exacto del problema y la imposición de un tratamiento adecuado.

Por otra parte, existe al folio 111, otra prueba testifical, del Perito Veterinario D. Oscar, que pone de manifiesto que el tratamiento sintomático puesto por el demandado era el adecuado, para las circunstancias críticas del animal, para el que era muy peligroso hacer cualquier tipo de intervención quirúrgica

No quedando acreditado de ninguna forma, sólo por la declaración del demandante que el tratamiento fuese el suministro de un diurético.

Por todo lo expuesto la Sala comparte el criterio seguido por la Juez de Instancia, afirmando que no ha resultado acreditado que haya existido culpa o negligencia por parte del veterinario en el tratamiento impuesto al animal.

TERCERO: A tenor de lo dispuesto en los artículos 398 y 394 de la LEC., procede imponer a la parte apelante las costas procesales originadas en esta alzada.

Vistos los artículos citados y demás de pertinente y general aplicación.

FALLO:

Que desestimando el recurso de apelación interpuesto por la representación procesal de D. Vicente, contra la sentencia dictada por el Juzgado de Primera Instancia nº 3 de Marbella, debemos confirmar y confirmamos la citada resolución, con expresa condena de las costas originadas en esta alzada a la parte apelante.

Notificada que sea la presente resolución remítase testimonio de la misma, en unión de los autos principales al Juzgado de Instancia, interesando acuse de recibo.

Así por esta nuestra Sentencia, juzgando definitivamente en segunda instancia, la pronunciamos, mandamos y firmamos.

PUBLICACION.- En el día de su fecha fue leída la anterior sentencia por el Ilmo Sr. Magistrado Ponente, estando constituido en Audiencia pública de lo que doy fe.

CASO 2: Caballo. Confundir intususcepción ceco-cólica con una infección por piroplasmosis. (Impugnado)

Jurisdicción: Civil

Ponente: María de los Reyes Castresana García

Origen: Audiencia Provincial de Vizcaya

Fecha: 18/12/2013

Tipo Resolución: Sentencia **Sección:** Cuarta

Número Sentencia: 721/2013 **Número Recurso:** 357/2013

Voces sustantivas: Arrendamiento de servicios, Depósito, Patentes, Deber de información, Edad, Lesión, *Negligencia*, Eutanasia, Lex artis, Tratamiento sanitario

Voces procesales: Prueba, Recurso de apelación, Declaración testifical, Dictamen pericial, Interposición de recursos ordinarios, Inversión de la carga de la prueba, Prueba documental, Perito designado judicialmente, Prueba de la culpa

ENCABEZAMIENTO:

AUDIENCIA PROVINCIAL DE BIZKAIA

BIZKAIKO PROBINTZIA AUZITEGIA

Sección / Sekzioa: 4ª/4.

BARROETA ALDAMAR 10-3ªplanta - C.P./PK: 48001

Tel.: 94-4016665

Fax / Faxes: 94-4016992

NIG. PV. / IZO EAE: 48.06.2-11/004504

NIG. CGPJ / IZO BJKN :48.044.42.1-2011/0004504

A.p.ordinario L2 / E_A.p.ordinario L2 357/2013

O.Judicial origen / *Jatorriko Epaitegia* : UPAD de 1ª Instancia e Instrucción nº 3 de Getxo / Getxoko Lehen Auzialdiko eta Instrukzioko 3 zk.ko ZULUP

Autos de Procedimiento ordinario LEC 2000 421/2011 (e)ko autoak

Recurrente / Errekurtsogilea: Edemiro

Procurador/a/ Prokuradorea:MARIA ISABEL ECHEVARRIETA ALVAREZ

Abogado/a / Abokatua: DIEGO ALFONSO SARABIA RODRIGUEZ

Recurrido/a / Errekurritua: Gumersindo

Procurador/a / Prokuradorea: RAFAEL EGUIDAZU BUERBA

Abogado/a/ Abokatua: ANGEL MARTIN ORTIZ BUENO

SENTENCIA Nº 721/2013

ILMOS. SRES.

D. IGNACIO OLASO AZPIROZ

Dña. LOURDES ARRANZ FREIJO

Dña. REYES CASTRESANA GARCÍA

En BILBAO (BIZKAIA), a dieciocho de diciembre de dos mil trece.

La Sección 4ª de la Audiencia Provincial de BIZKAIA, constituida por los Sres. que al margen se expresan, ha visto en trámite de apelación los presentes autos civiles de Procedimiento ordinario LEC 2000 421/2011, seguidos en el UPAD de 1ª Instancia e Instrucción nº 3 de Getxo a instancia de **D. Edemiro** apelante - demandante, representado por la Procuradora Sra. MARÍA ISABEL ECHEVARRIETA ÁLVAREZ y defendido por el Letrado Sr. DIEGO ALFONSO SARABIA RODRÍGUEZ contra **D. Gumersindo** apelado - demandado, representado por el Procurador Sr. RAFAEL EGUIDAZU BUERBA y defendido por el Letrado Sr. ÁNGEL MARTÍN ORTIZ BUENO; todo ello en virtud del recurso de apelación interpuesto contra la sentencia dictada por el mencionado Juzgado, de fecha 29 de enero de 2013.

Se aceptan y se dan por reproducidos en lo esencial, los antecedentes de hecho de la sentencia impugnada en cuanto se relacionan con la misma.

ANTECEDENTES DE HECHO:

PRIMERO.- La Sentencia de instancia de fecha 29 de enero de 2013 es del tenor literal siguiente:

"FALLO: Que desestimando la demanda formulada la Procuradora Sra. Echevarrieta, en nombre y representación de Edemiro, frente a Gumersindo, debo absolver y absuelvo al demandado de las pretensiones contra él formuladas, con expresa imposición de costas a la parte actora."

SEGUNDO.- Publicada y notificada dicha Resolución a las partes litigantes, por la representación del demandante se interpuso en tiempo y forma recurso de apelación que, admitido por el Juzgado de Instancia y tramitado en legal forma ha dado lugar a la formación del presente rollo, al que ha correspondido el **nº 357/13 de Registro** y que se ha suscitado con arreglo a los trámites de los de su clase.

TERCERO.- Hecho el oportuno señalamiento quedaron las actuaciones sobre la Mesa del Tribunal para votación y fallo.

CUARTO.- En la tramitación del presente recurso se han observado las prescripciones legales.

Ha sido Ponente para este trámite la Ilma. Sra. Magistrada **Dª REYES CASTRESANA GARCÍA**.

FUNDAMENTOS DE DERECHO:

PRIMERO.- Se ejercita por el demandante D. Edemiro una acción de reclamación de la cantidad de 60.219,60 euros en concepto de indemnización contra el demandado D. Gumersindo, de actividad profesional *veterinario*, por no desplegar los medios adecuados en la asistencia dispensada al caballo de raid llamado Topo durante su enfermedad, hasta el punto que falleció a causa de la mala práctica profesional el 4 de agosto de 2010. Se basa en que el demandado Sr. Gumersindo incurrió en error de diagnóstico al confundir una intususcepción ceco-cólica con una infección por piroplasmosis, error de diagnóstico que mantuvo entre el 23 de julio al 3 de agosto de 2010, sin que volviera a visitar al caballo ni le realizarle pruebas diagnósticas complementarias durante este tiempo, pese a la insistencia mediante llamadas telefónicas del propietario sobre el empeoramiento del estado del caballo y la persistencia de dolores abdominales. Defiende que la conducta del *veterinario* demandado fue contraria a la *lex artis*, que exige la utilización de cuantos medios y remedios conozca la ciencia.

La sentencia dictada en la primera instancia desestima la demanda, al considerar que no existe responsabilidad alguna por la actuación profesional del demandado Sr. Gumersindo, tras valorar el material probatorio desplegado en actos, consistente en prueba documental de la reclamación del actor al Colegio de *Veterinariode Bizkaia*, testifical propuesta por el actor de D. Luis Pablo y D. Aquilino, así como de su esposa Dña. Coro, interrogatorio del demandado, pericial-testifical de D. Eliseo, *veterinario-cirujano* del hospital de Madrid, y periciales emitidas por el *veterinario* D. Isidoro a instancia del actor, D. Prudencio a propuesta del demandado y de la Perico Judicial Dña. Palmira .

La parte actora recurre la sentencia alegando, en esencia, que una correcta valoración de la prueba practicada debe conducir a estimar acreditada una indebida actuación profesional del *veterinario* demandado, por lo que debe condenarse al mismo a pagar una indemnización solicitada por la muerte de su caballo.

SEGUNDO.- I.- La jurisprudencia interpretativa de la responsabilidad de los profesionales sanitarios, señala que la obligación que surge a cargo del facultativo (en este caso *veterinario*) no es la de obtener en todo caso la recuperación o sanidad del enfermo (en este caso animal) o lo que es igual, no es la suya una obligación de resultados, sino una obligación de medios, es decir está obligado, no a curar inexcusablemente al enfermo, sino a proporcionarle todos los cuidados que requiera, según el estado de la ciencia y la denominada *lex artis ad hoc*.

Por ello en la conducta de los profesionales de la medicina (y *veterinaria*) queda, en general, descontada toda clase de responsabilidad más o menos objetiva, no operando en estos casos la inversión de la carga de la prueba, estando por tanto a cargo, en este caso, del propietario del caballo la prueba de la culpa o *negligencia* correspondiente, en el sentido de que ha de dejar plenamente acreditado en el proceso que los servicios requeridos al *veterinario* fueron realizados con infracción o no sujeción a las técnicas médicas o científicas exigibles para el mismo (Sentencias del Tribunal Supremo de 28 de febrero de 1995 y 28 de diciembre de 1998).

La misma jurisprudencia impone un particular deber de cuidado en la práctica médica, en lo que se ha venido en llamar el deber de empleo de los medios adecuados, presumiendo la culpa del profesional cuando no se actuó de acuerdo a la *lex artis*, y ello no sólo por la gran dificultad de discernir la culpa en materia predominantemente técnica sino también por el valor inestimable de la vida y la salud cuyo cuidado se le encomienda a los profesionales de la sanidad humana y que no concurre en los casos como ahora enjuiciados de la *veterinaria*.

Así la Sentencia del Tribunal Supremo de 25 de abril de 1994, considerando que estamos ante un arrendamiento de servicios, el facultativo viene únicamente obligado a poner los medios tendentes a la curación del paciente. Resumidamente esta obligación de medios comprende: a) la utilización de cuantos medios conozca la ciencia médica de acuerdo con las circunstancias crónicas y tópicas en relación con el enfermo concreto, lo que comprende la realización de todas las pruebas que sean necesarias para efectuar un diagnóstico preciso y fiable de su padecimiento en aras de la elección del tratamiento sanitario más adecuado y eficaz; b) la información en cuanto sea posible, al paciente o, en su caso, familiares del mismo del diagnóstico, pronóstico, tratamiento y riesgos, muy especialmente en el supuesto de intervenciones quirúrgicas. Este deber de información en las enfermedades crónicas, con posibles recidivas o degeneraciones o evolutivas, se extiende a los medios que comporta el control de la enfermedad; c) Continuar el tratamiento del enfermo hasta que pueda ser dado de alta,

advirtiéndole de los riesgos que el abandono del tratamiento pueda comportar; y d) En los supuestos de enfermedades recidivas, crónicas o evolutivas, informar al paciente de la necesidad de someterse a los análisis y cuidados preventivos que sean precisos.

II.- Del conjunto de la prueba practicada así como del visionado del DVD del acto del juicio se desprende que el *veterinario* demandado, D. Gumersindo , incurrió en mala praxis, puesto que, ante la indeterminación del diagnóstico de los síntomas de cólico que presentaba el caballo desde el día 23 de julio de 2010, no efectuó un seguimiento, revisión y control *veterinario* al caballo ni le prestó la atención *veterinaria* que debiera haber requerido, adoptando una decisión de espera de 12 días, sin volverlo a visitar a los efectos de realizar nuevas exploraciones de campo o analíticas, pese a que los Peritos han informado que la persistencia de cólicos en 12-24 horas conlleva a tomar decisiones como es el cambio de tratamiento y nueva analítica, y si no mejora en 12-24 horas la remisión al hospital para cirugía. Lo expuesto conlleva a la revocación de la sentencia dictada en la instancia.

A).- Por un lado, lo que se ha demostrado es que el día 22 de julio de 2010 el actor Sr. Edemiro, tras consultar telefónicamente al *veterinario* Sr. Augusto de los síntomas de enfermedad que presentaba el caballo, le suministró Imizol ante los dolores abdominales que presentaba el caballo, y toda vez que había tenido en el año 2008 piroplasmosis. No se efectuó diagnóstico del cuadro clínico inicial que presentaba al caballo, sino solo se le suministró de Imizol. Ante la no remisión del cuadro cólico y por indicación del propio *veterinario* Don. Augusto, es por lo que requirieron los servicios profesionales del demandado *veterinario* Sr. Gumersindo, que asiste al caballo en la tarde del día 23 de julio de 2010, realizando la correspondiente exploración y analítica, teniendo un diagnóstico ambiguo, y después de proporcionarle suero le puso un tratamiento de amplio espectro para cuadro inflamatorio de cólicos y del proceso infeccioso de piroplasmosis, hasta esperar el resultado de la analítica y la evolución. Desde ese día hasta el 3 de agosto de 2010, en que el propietario decide trasladar al caballo Topo a un centro hospitalario, que finalmente lo fue el de Madrid por indicación del propio Sr. Gumersindo, no se prestó control ni seguimiento alguno por el *veterinario* al caballo, pese a los requerimientos telefónicos del propietario Sr. Edemiro sobre el estado del mismo y la respuesta del caballo ante el tratamiento que le prescribió. Hechos acreditados en base al propio interrogatorio del Sr. Gumersindo, que en su declaración reconoce que mantiene "contacto a diario con el propietario" pero no alega que se personara en la cuadra del caballo durante todo ese tiempo, y a la credibilidad otorgada a los testimonios emitidos por D. Luis Pablo y D. Aquilino en unión de la esposa del actor Dña. Coro.

Dejamos constancia de lo siguiente:

Primero, el Sr. Gumersindo no ha traído a este litigio ni han sido valoradas por los peritos informantes los resultados de la analítica que realizó al caballo a los efectos de esclarecer el cuadro clínico que presentaba; y ello pese a que la parte actora solicitó mediante Otrosi Digo de su demanda el requerimiento al demandado para la aportación de los resultados de las analíticas realizadas al caballo Topo.

Segundo, no se ha probado que durante estos días del 23 de julio al 3 de agosto de 2010, el caballo Topo mejorase de su enfermedad, pese a que así lo manifestó el *veterinario* Sr. Gumersindo en su interrogatorio. Esta afirmación no ha quedado respaldada por ninguna nueva visita al caballo Topo, incurriendo en contradicciones y ambigüedades sobre "el seguimiento al caballo enfermo" hasta el día 3 de agosto, en que se le hospitaliza en Madrid. Todo lo contrario, las declaraciones testificales que han quedado grabadas en el video del juicio, demuestran la falta de atención manifiesta del *veterinario*, quien no empleo todos los medios que debiera para el seguimiento, control y atención al caballo.

Tercero, el Sr. Gumersindo no acudió a visitar al caballo ni le realizó ninguna a otra analítica o demás pruebas diagnósticas, pese a la insistencia del actor en requerirle su presencia. Solo asistió al caballo el día 23 de julio, y no efectuó seguimiento ni controló la evolución de la enfermedad, pese a que los testigos declararon que el caballo tuvo un deterioro continuo y progresivo.

B).- Por otro lado, hemos procedido a analizar los dictámenes periciales obrantes en autos así como la audición de las explicaciones dadas en el juicio tanto por D. Isidoro a instancia de la parte actora como de D. Prudencio a instancias del demandado, como el más imparcial y objetivo dictamen de la perito designada judicialmente Dña. Palmira .

Es indiscutible que el caballo Topo padeció piroplasmosis en el año 2008. La piroplasmosis es una enfermedad infecciosa y endémica de la zona norte de España, cuyo parásito queda patente por vida en el caballo, generando a veces sintomatología clínica de anemia, decaimiento y a veces dolor abdominal. Su diagnóstico es mediante una analítica sanguínea específica denominada "serología babesia" siendo que no consta los resultados de la que efectuó el Sr. Gumersindo el 23 de julio de 2010, según la factura que expidió.

Con este antecedente es cierto que efectivamente cuando el caballo Topo enfermó en 2010, tanto el *veterinario* Don. Augusto como después el Sr. Gumersindo, recetaron el suministro de Imizol, medicamento apto para el tratamiento de la piroplasmosis, que puede conllevar un cólico pasajero, pero no produce el síndrome cólico crónico que padeció el caballo durante doce días.

El cólico un dolor abdominal que puede estar generado por obstrucciones totales o parciales y de diferente origen del sistema digestivo, diferentes lesiones del sistema digestivo, lesiones de otros órganos situados en el

abdomen... siguiéndose como tratamiento genérico el del dolor con analgésico y no se remite en un intervalo de 24 horas se debe reexaminar y si no se encuentra el motivo del dolor es candidato a cirugía.

En el informe *veterinario* emitido por el Hospital *Veterinario* "Sierra de Madrid" firmado por Dña. María Teresa, se parte de la remisión a dicho hospital *veterinario* para la "evaluación de pérdida de peso, falta de apetito y signos de cólico", sin que en ningún caso se aluda en dicho informe la existencia de piroplasmosis, y en el mismo se relata que las pruebas que le fueron practicadas al caballo fueron las de examen físico, analítica de sangre, palpación, radiografías y ecografías, punción abdominal con citología, así como finalmente la práctica de laparotomía exploratoria que visualizó intususcepción completa ceco-cólica, peritonitis séptica, procediendo a la eutanasia humanitaria del caballo en mesa de operaciones. La declaración del cirujano *veterinario* Don. Eliseo es sorprendente porque al principio de su declaración dice que el caballo presentaba una "síntomatología inespecífica" pero con "diagnóstico previo de piroplasmosis" a su llegada al hospital, cuando no está recogida en el informe elaborado por dicho centro *veterinario*, si bien llega a reconocer que el caballo tuvo una larga evolución de síntomas que perduraron en el tiempo, síntomas que dice son compatibles con la piroplasmosis.

En la factura expedida por el demandado Sr. Gumersindo se recoge visita y exploración clínica por "síndrome cólico agudo", sin referirse en ningún caso a la piroplasmosis aunque se le realizó serología babesia.

La lex artis recomienda que en un proceso de cólicos si a las 24 horas no le remiten los síntomas diagnosticados debiera de haberse efectuado nueva exploración de campo y analítica a los efectos de valorar el tratamiento consignado y si en otras 24 o 48 no hay signos de mejoría lo correcto es su remisión al Hospital. La falta de supervisión y seguimiento *veterinario* al caballo condujo a una situación irreversible, como se evidencia por la declaración de la Perito Judicial de que "ha habido mucho tiempo entre una cosa, otra cosa, otra cosa..."

La intususcepción es una invaginación de un tramo del tubo intestinal que se incluye en un tramo anterior, un accidente digestivo con compromiso vascular, que produce una necrosis en los tejidos afectados y, en consecuencia, una sepsis de la zona afectada. Según la Perito Judicial la intususcepción es causa de la situación de cólico que el caballo llevaba presentado varios días, cólicos que acontecen porque el aparato digestivo no venía funcionando bien. La Perito Judicial Sra. Palmira precisa que tanto la piroplasmosis como la medicación pueden provocar cólico espasmódico, es decir, ambos tienen la capacidad de alterar la motilidad o tránsito intestinal, pudiendo provocar distensión de algunos fragmentos mientras que otros presentan espasmos. La mayoría de los cólicos cursan con hipomotilidad que pueden llegar a ser completa y el imizol puede provocar un aumento de peristaltismo pasajero, siendo que la combinación de ambos puede ser el factor desencadenante de la intususcepción. Ahora bien, se informa por la Perito Judicial que no se sabe desde cuando existe la invaginación, si cursa en horas o días, y si ésta se instaura primero parcialmente para luego ser completa, y si así ocurre evoluciona en 12-24 horas a shock endotóxico con mal pronóstico. La intususcepción es urgente y la cirugía es el tratamiento preciso.

Según el propio dictamen del Hospital de Madrid, consta que la causa de la muerte del caballo es porque no se pudo efectuar la cirugía de la intususcepción completa, porque los tejidos estaban deteriorados por el avanzado estado de la enfermedad que el cirujano no la pudo resolver, ya que los tejidos se desmenuzan fácilmente y hacía imposible el poder suturar las zonas afectadas y la elevada gravedad de la peritonitis hacía imposible poder limpiar la zona además de que las funciones de los tejidos estaban muy comprometidas y presentaban adherencias. No existía posibilidad de intervención quirúrgica atendiendo al estado de los tejidos y las adherencias por el tiempo transcurrido en el proceso degenerativo a consecuencia de la necrosis.

Precisemos que el dictamen de *veterinario* Sr. Prudencio parte de afirmaciones que le realiza el demandado Sr. Gumersindo y del resultado de una analítica al caballo que no ha examinado, que ni siquiera ha sido traída a estos autos a los efectos exculpativos; afirmaciones que, como ya hemos dicho, no han sido probadas en este procedimiento como el hecho de que el demandado Sr. Gumersindo visitase al caballo en sucesivas ocasiones y que el caballo en principio tuviese una evolución buena y luego a partir del 2 de agosto empeorase por lo que fue trasladado al centro hospitalario.

Todos los Peritos intervinientes en este litigio, incluso el *veterinario* Sr. Prudencio, han informado que el tratamiento prescrito al caballo fue correcto y que debían observarse un tiempo de espera (que son distintos para el tratamiento de piroplasmosis y de la sintomatología inespecífica de cólicos), pero también de que debía de haberse efectuado revisiones del animal, mediante nuevas exploraciones de campo y analíticas, con cambio o no de tratamiento, lo que no realizó el Sr. Gumersindo, aconteciendo un largo periodo de tiempo en que el *veterinario* no empleó los medios adecuados, por lo que cabe imputar el fallecimiento del caballo a *negligencia* del *veterinario* demandado, quien observó la obligación de control y seguimiento en la evolución del estado que presentó el caballo, por lo que concurren todos los requisitos a los que el art. 1902 del Código Civil anuda la obligación de reparar el daño causado.

TERCERO.- En cuanto al importe de la reclamación, ha de partirse del hecho de que conforme a los datos obrantes en los autos el caballo Topo, de siete años de edad, pese a tener sintomatología crónica y endémica de piroplasmosis desde el año 2008, estuvo compitiendo hasta 10 de julio de 2010, ocupando el segundo puesto del ranking nacional, por lo que teniendo en consideración la discrepancias de las valoraciones obrantes en autos, entre 60.000 euros la de D. Conrado y la de entre 2.500-10.000 euros de D. Prudencio, se estima procedente el fijar el precio que el actor pagó por el mismo en el año 2007, que fue de 12.000 euros.

Por otro lado no se incluye en la indemnización el importe de la factura de honorarios por la visita, exploración y analítica que efectuó el Sr. Gumersindo al caballo el día 23 de julio de 2010, puesto que fue correcta la prestación de los servicios realizados por el *veterinario* y procedente el cobro de sus honorarios.

CUARTO.- En materia de costas, la estimación parcial de la demanda en la primera instancia y la de este recurso de apelación, conlleva no efectuar pronunciamiento alguno, de conformidad con los arts. 394.2º y 398.2º de la LEC.

QUINTO.- La disposición adicional 15ª de la Ley Orgánica del Poder Judicial (LOPJ), regula el depósito previo que ha de constituirse para la interposición de recursos ordinarios y extraordinarios, estableciendo en su apartado 8, aplicable a este caso que si se estimare total o parcialmente el recurso, en la misma resolución se dispondrá la devolución de la totalidad del depósito.

Vistos los artículos citados y demás de general y pertinente aplicación,

En virtud de la Potestad Jurisdiccional que nos viene conferida por la Soberanía Popular y en nombre de S.M. el Rey,

FALLO:

Que estimando en parte el recurso de apelación interpuesto por **DON Edemiro**, representado por la Procuradora Dña. María Isabel Echevarrieta Álvarez, contra la sentencia dictada el día 29 de enero de 2.013 por el UPAD del Juzgado de Primera Instancia nº 3 de los de Getxo, en el Procedimiento Ordinario nº 421/11, **DEBEMOS REVOCAR Y REVOCAMOS la misma** en el sentido de que estimando parcialmente la demanda interpuesta por D. Edemiro contra D. Gumersindo debemos condenar y condenamos al demandado a abonar al actor la cantidad de DOCE MIL EUROS (12.000 euros) más intereses legales, y sin pronunciamiento de las costas procesales causadas en la primera y en esta segunda instancia.

Devuélvase a D. Edemiro el depósito constituido para recurrir, expidiéndose por el Secretario Judicial del Juzgado de origen el correspondiente mandamiento de devolución.

MODO DE IMPUGNACIÓN: contra esta resolución cabe recurso de **CASACIÓN** ante la Sala de lo Civil del TS, **si se acredita interés casacional**. El recurso se interpondrá por medio de escrito presentado en este Tribunal en el plazo de **VEINTE DÍAS** hábiles contados desde el día siguiente de la notificación (artículos 477 y 479 de la LECn).

También podrán interponer recurso extraordinario por **INFRACCIÓN PROCESAL** ante la Sala de lo Civil del Tribunal Supremo por alguno de los motivos previstos en la LECn. El recurso habrá de interponerse mediante escrito presentado ante este Tribunal dentro de los **VEINTE DÍAS** hábiles contados desde el día siguiente de la notificación (artículo 470.1 y Disposición Final decimosexta de la LECn).

Para interponer los recursos será necesaria la **constitución de un depósito** de 50 euros si se trata de casación y 50 euros si se trata de recurso extraordinario por infracción procesal, sin cuyos requisitos no serán admitidos a trámite. El depósito se constituirá consignando dicho importe en la Cuenta de Depósitos y Consignaciones que este Tribunal tiene abierta en el grupo Banesto (Banco Español de Crédito) con el número 4704 0000 00 0357 13. Caso de utilizar ambos recursos, el recurrente deberá realizar dos operaciones distintas de imposición, indicando en el campo concepto del resguardo de ingreso que se trata de un "Recurso" código 06 para el recurso de casación, y código 04 para el recurso extraordinario por infracción procesal. La consignación deberá ser acreditada al **interponer** los recursos (DA 15ª de la LOPJ).

Están exentos de constituir el depósito para recurrir los incluidos en el apartado 5 de la disposición citada y quienes tengan reconocido el derecho a la asistencia jurídica gratuita.

Al escrito de interposición deberá acompañarse, además, el justificante del pago de la tasa judicial debidamente validado, salvo que concurra alguna de las exenciones previstas en la Ley 10/2012.

Así, por esta nuestra Sentencia, lo pronunciamos, mandamos y firmamos.

PUBLICACIÓN.- Dada y pronunciada fue la anterior Sentencia por los Ilmos. Sres. Magistrados que la firman y leída por el Ilmo. Magistrado Ponente el día 3 de enero de 2014, de lo que yo la Secretario Judicial certifico.

LEGISLACIÓ

Legislació

- **Llei 1/2000, del 7 de gener. LEC (Llei d'Enjudiciament Civil).**

Artículo 394 Condena en las costas de la primera instancia

“1. En los procesos declarativos, las costas de la primera instancia se impondrán a la parte que hayavistorechazadastodassuspretensiones, salvo que el tribunal aprecie, y así lo razone, que el caso presentabaseriasdudas de hecho o de derecho.

Para apreciar, a efectos de condena en costas, que el caso era jurídicamentedudoso se tendrá en cuenta la jurisprudenciarecaída en casos similares.

2. Si fuere parcial la estimación o desestimación de las pretensiones, cada parteabonará las costascausadas a su instancia y las comunes por mitad, a no ser que hubiereméritos para imponerlas a una de ellas por haberlitigado con temeridad.

3. Cuando, en aplicación de lo dispuesto en el apartado 1 de este artículo, se impusieren las costas al litigantevencido, éste sólo estará obligado a pagar, de la parte que corresponda a los abogados y demás profesionales que no estén sujetos a tarifa o arancel, una cantidad total que no exceda de la tercera parte de la cuantía del proceso, por cada uno de los litigantes que hubierenobtenido tal pronunciamiento; a estos solos efectos, las pretensiones inestimables se valorarán en 18.000 euros, salvo que, en razón de la complejidad del asunto, el tribunal dispongaotra cosa.

No se aplicará lo dispuesto en el párrafo anterior cuando el tribunal declare la temeridad del litigantecondenado en costas.

Cuando el condenado en costassea titular del derecho de asistencia jurídica gratuita, ésteúnicamenteestaráobligado a pagar las costascausadas en defensa de la parte contraria en los casos expresamentes señalados en la Ley de Asistencia Jurídica Gratuita.

Cuantiásexpresadas en los términos que contienen los anexos del R.D. 1417/2001, 17 diciembre, por el que se procede a la conversión a euros de las cuantías establecidas en la Ley de Enjuiciamiento Civil («B.O.E.» 27 diciembre). Vigencia: 1 enero 2002

4. En ningún caso se impondrán las costas al Ministerio Fiscal en los procesos en que intervenga como parte.”

Artículo 398 Costas en apelación, recurso extraordinario por infracción procesal y casación

“1. Cuandoseandesestimadastodas las pretensiones de un recurso de apelación, extraordinario por infracción procesal o casación, se aplicará, en cuanto a las costas del recurso, lo dispuesto en el artículo 394.

2. En caso de estimación total o parcial de un recurso de apelación, extraordinario por infracción procesal o casación, no se condenará en las costas de dichorecurso a ninguno de los litigantes.”

- **Codi civil.**

CAPÍTULO II

DE LAS OBLIGACIONES QUE NACEN DE CULPA O NEGLIGENCIA

Artículo 1902

“El que por acción u omisión causa daño a otro, interviniendo culpa o negligencia, está obligado a reparar el daño causado.”